

(-kaft-)

REPUBLIEK TURKIJE
ONZE STAAT

&

EENHEID VAN ONZE NATIE IN BINNENLAND EN BUITENLAND
EENHEID VAN ONZE STRUCTUUR

&

DE DETAILS EN GEVOLGEN VAN EEN
BINNEN DE OPENBARE ORDE en VEILIGHEID
TOTSTANDGEKOMEN BELANGRIJKE GEBEURTENIS,

&

DOELSTELLING EN STREKKING
STRATEGIEËN EN ANALYSES
VOORUITZICHTEN, CONCLUSIES EN ANALYSES

&

MET OFFICIËLE EN BIJZONDERE DOCUMENTEN
ONS LAND IN HET VERLEDEN, HEDEN EN TOEKOMST

ONDERDERZOEK GEDAAN DOOR:
ONDERZOEKER

STRATEEG - ANALYST
HUSEYIN CELEBI

VAN HET “BIJZONDERE RAPPORT” GEDATEERD 10.12.2006

AANVULLEND RAPPORT

Januari 2007
ANKARA

VAN HET “BIJZONDERE RAPPORT” GEDATEERD 10.12.2006
“AANVULLEND RAPPORT”

INLEIDING

DOELSTELLING:

Dit “AANVULLEND RAPPORT” is in december 2006 afgerond en is verstuurd naar verschillende belanghebbende staatsinstellingen om hen voor te lichten in het belang van de samenleving en is afgeleid van het hoofdrapport. Het voornaamste doel is het Turkse volk te wijzen op zijn burgerplicht in normale tijden of in tijd van oorlog, het tot stand doen komen van deze plicht en het mogelijk maken van toezichthoudende taken voor de hiervoor verantwoordelijken of voor degenen die verantwoordelijkheden op zich gaan nemen, om in het huidige tijdperk gebeurtenissen te bestrijden die ten onrechte, tegen de voorschriften in en buiten de wil van officieel verantwoordelijke functionarissen om hebben plaatsgevonden, om op dit soort zaken zo snel mogelijk beter toe te kunnen zien, door principieel te zijn en zich aan de richtlijnen te houden van het nationale en internationale recht zodat civiele instanties, justitie en militairen gedwongen zijn hun verantwoordelijkheden en taken uit te voeren, dat alles wat ten koste gaat van levens of materieel wordt tegengehouden, dat misdaden worden vastgesteld, dat gepoogd wordt deze te stoppen, dit binnen het kader van de wet; en dat de continuïteit van al deze taken gewaarborgd blijft.

De aanleiding tot dit “aanvullend rapport” is om gevallen van corruptie en machtsmisbruik te constateren, zodat er een einde aan gemaakt kan worden, en hierover aanbevelingen en verzoeken op te stellen. Aan de andere kant zijn er gebeurtenissen geweest waarbij mensen hun taken hebben verzaakt, en dat zij daar geen verklaring over kunnen geven omdat het soms gaat om staatsgeheimen. Er zijn mensen geweest die onrechtmatig hebben gehandeld in het belang van de staat en daardoor in gevaarlijke situaties zijn beland, waardoor ze geïsoleerd zijn geraakt en zelfs zijn beschuldigd.

De redenen zijn:

1. In dit rapport moet beschreven worden wat de waarheid is en wat de feiten zijn, ongeacht wie het betreft.
2. Al deze zaken zullen opnieuw worden bekeken met het daarbij behorende bewijsmateriaal, ongeacht of ze al zijn bestraft.
3. Of er in het belang van de staat al dan niet gebruik is gemaakt van ontoelaatbare of toelaatbare praktijken, zal geen aanleiding zijn tot een verschil in behandeling. Dit verschil in behandeling geldt ook voor degenen die betrokken zijn bij deze gebeurtenissen, het voor de staat belangrijke gelijkheidsbeginsel dient ter geruststelling van de publieke moraal.
4. Wat wij beogen met dit rapport, is een aantal zaken die uit de actualiteit verdwenen zijn, op een rustige, objectieve en standvastige manier te behandelen en zodoende de eenheid van het land te bewaren.

INHOUD:

Dit “Aanvullend Rapport”

a) Overheidsambtenaren dienen toezicht te houden op de maatschappelijke en individuele structuren in de samenleving, voor de uitvoering van die taak dienen de betrokken instanties in een opleiding te voorzien;

(-blz.2-) b) De taken die aan burgerpersoneel zijn opgedragen dienen gecontroleerd te worden, en zo nodig komen te vervallen. Meestal gaat het om taken die mensen vrijwillig op zich genomen hebben; er dient op te worden toegezien dat ze volgens de voorschriften worden uitgevoerd, en de betrokken overheidsinstanties dienen de betrokkenen hulp te bieden.

c) In dit rapport worden personen genoemd die nog steeds in functie zijn, maar ook personen die een andere functie hebben gekregen of die gepensioneerd zijn, of mensen die uit hun functie ontheven zijn.

BESCHRIJVINGEN:

Inhoud van dit AANVULLEND RAPPORT:

a) De aanleiding: personen die al dan niet nog in overheidsdienst zijn of die op het punt staan om weg te gaan, en personen die zich vrijwillig inzetten voor het maatschappelijk belang en die bijzondere taken op zich nemen, die zich vrij houden van misdaad en die hun taken met succes volbrengen, die werken onder buitengewone omstandigheden en die opofferingsgezind zijn voor hun landgenoten, [noot vertaler: passage nog niet vertaald]

b) Diensten en instanties: de diensten en instanties die aan een ministerie verbonden zijn, de overheidsinstanties die in het leven geroepen zijn op grond van een speciale wet, staatsbedrijven, bedrijven uit de publieke sector.

c) De ongekend moeilijke omstandigheden: de wet heeft ervoor gezorgd dat de burgers in dienst staan van de staat en dat de materiële en immateriële hulp beperkt is.

d) De staat moet zijn bijzondere macht aanwenden, de militaire macht, de benodigde financiën, aanwenden en structureren om beter en slagvaardig te kunnen strijden tegen het terrorisme. Hiervoor heeft de staat een aantal wetten nodig die duidelijke rechten en plichten moeten hanteren. Tegen degenen die zich hieraan niet houden moet worden opgetreden.

e) De krachten moeten gebundeld worden: de gevaren voor de Turkse staat moeten op een slagvaardige manier afgeweerd worden, alle middelen en elk vermogen moeten kunnen worden aangewend om de rechtsstaat beter te laten functioneren.

f) Gedeeltelijke noodmaatregelen: ondanks dat men de maatregelen en rechtsmacht niet hoefde toe te passen, is dit toch voorgekomen in een gebied in Turkije.

g) Uitzonderingswet en de noodverordeningen: de toestand van het land ten tijde van de politionele actie vanaf het begin tot het moment dat die is opgeheven.

h) Degenen die taken aan burgers opleggen die zij uitvoeren in het belang van de staat, moeten worden gecontroleerd: in een noodtoestand moeten degenen die tijdelijk opdrachten uitvoeren om ervoor te zorgen dat alles goed functioneert, steeds documenten bij zich hebben met betrekking tot met wie en waar zij opereren.

i) Speciale taak: voor het operatieplan dat door verschillende eenheden zal worden uitgevoerd, zullen als dat nodig is de eenheden uitgebreid worden en ten tijde van een operatie is het van belang dat het aantal leden gehandhaafd wordt.

(-blz. 3-) Voor het personeel is het belangrijk dat het logistieke steun krijgt bij speciale en algemene operaties en dat het het advies volgen van de Turkse Veiligheidscommissie.

j) Strijd met hoge en lage intensiteit tegen terreurdaden: voor de stabiliteit van de staat en voor de binnenlandse belangen en om de eenheid in ons land te bewaren zullen wij voortgaan met de gewapende strijd tegen de terreur en daarbij materiële en immateriële krachten en middelen onbegrensd inzetten.

k) Lage intensiteit met een breed draagvlak voor terreur: wetten en vrijheden zullen gedeeltelijk of geheel ingeperkt worden ten behoeve van de algemene operatie.

l) Vaderlandslievendheid, het nationale gedachtegoed van Atatürk, voor de daarbij horende taken wordt men opgeroepen: manoeuvres maken in vreedstijd, militaire oefening, conferenties en schietlessen met als doel om het personeel dat zich bezighoudt met operaties of dat een speciale taak heeft, om hen voorschriften voor het gebruik van vuurwapens te geven, en dat deze in het kader van onze nationale wetgeving passen.

m) Degenen die hun taken naar eer en geweten hebben volbracht of nog steeds hun taken uitoefenen, zullen speciale privileges krijgen om hun taken beter uit te voeren en deze zullen zij altijd blijven houden.

n) Wie het ook zijn die zich voor de eenheid van ons volk en onze staat inzetten, zij zullen door de wet beschermd worden, ook als zij onwettig gehandeld hebben zullen zij beschermd worden, en zij zullen door de staat beschermd worden in het kader van steun aan de staat, dit ten behoeve van de stabiliteit van de staat.

Wij moeten de eenheid bewaken van het land waarin wij leven; vooral als we kijken naar de afgelopen jaren waarin gevaar uit binnen- en buitenland dreigde, moeten wij waakzaam en oplettend zijn om wat de grote Atatürk aan ons heeft gegeven in stand te houden. Seculiere democratie, nationale eenheid en eenheid van structuur zonder concessies: er zijn mensen die dit langdurig en standvastig met heel veel toewijding bewaken.; de onbegaanbare wegen die zij betreden en hun loyaliteit aan de staat moeten wij toejuichen en wij moeten deze nationale helden beschermen. Geschreven of ongeschreven wetten moeten de verantwoordelijkheden van een aantal instanties waarborgen. Het doel van het onderzoeksrapport is: een aantal gebeurtenissen in ons land bekijken, gebeurtenissen uit het verleden en uit het heden en daarbij voornamelijk personen die van overheidswege hebben gehandeld onder de loep nemen.

De onderzochte details zijn: het bestaan van de macht van de staat, de bron van deze macht, het gebruik van deze macht, staatsbelangen, personen die deze macht gebruiken voor eigen doeleinden, wie heeft uit welke illegale handelingen voordeel gehaald, de vraag of criminele krachten en de staat kunnen samenwerken, de vraag of criminele krachten ervoor kunnen zorgen dat op een legale, krachtige en blijvende manier zaken kunnen worden opgelost. Dit soort onderwerpen komen voor in het rapport.

In ons rapport worden zaken onder de loep genomen en onderzocht, er wordt een analyse gemaakt van gebeurtenissen, en dit heeft ervoor gezorgd dat er duidelijke conclusies zijn

getrokken ondanks dat die positieve maar ook negatieve voorbeelden met zich hebben meegebracht en dit wordt tot op het laatste detail beschreven.

De staat, het risico en het belang van de staat, het belang van een behoedzame bescherming van de stabiliteit, vaststellen en belangrijke conclusies trekken en daar ook daadwerkelijk iets mee doen. De afgelopen 26 jaar hebben verschillende illegale gebeurtenissen plaatsgevonden die wij opnieuw moeten analyseren. Ondanks dat een aantal illegale zaken is verjaard, moet justitie deze zaken nog een keer bekijken. Wij moeten ervoor zorgen dat de bestaande wetgeving wordt toegepast en dat wij degenen die strafbare feiten hebben gepleegd op een gezonde en eerlijke manier bekijken en beoordelen. Voor de gemeenschap is het van belang te weten dat bendes die in naam van de staat illegaal hebben gehandeld en overheids personeel dat daarvoor bescherming heeft genoten, wel worden

(-blz. 4-) gestraft, maar dat die straffen niet ernstig zijn, zodat ze eigenlijk doorgaan met hun praktijken. De verantwoordelijken die van hogerhand bescherming hebben genoten en die zelfs via verschillende wegen in de politiek zijn beland, zijn daardoor onschendbaar geworden. Van dit soort personen zijn er ook die zijn gekozen. Als zij via een verkiezing gekozen zijn, ziet men dat zij nog invloedrijker zijn geworden. Van dit soort gevaarlijke personen is ook een aantal parlementslid geworden, en met name voor grote en traditionele partijen. Een aantal van hen is zelfs partijvoorzitter geworden, is minister geworden, zelfs mensen die verkiesbaar zijn geweest voor het presidentschap. Dit soort feiten hebben wij onderzocht in ons rapport en wij zullen daar ook voorbeelden bij geven.

Het doel van dit aanvullend rapport is om de Turkse gemeenschap te confronteren met 'onze waarheden'. Om aan hen die de wereld besturen de boodschap te geven 'dat wij niet gek zijn' en dat wij over heel veel zaken kennis hebben, dat wij zaken onderzoeken en wat het meest belangrijke is, dat wij als Turkije bestaan en dat wij met dit rapport heroïsch laten zien dat wij voor de eenheid van ons land staan. De mensen die zich in Turkije inlaten met criminele activiteiten worden tot de orde geroepen en daarnaast vragen wij de verantwoordelijken om hun taken naar behoren uit te voeren. Wij geven met dit rapport de overheidsinstellingen de kans om de op waarheid berustende en wetenschappelijk bewezen gebeurtenissen te onderzoeken en wij zullen onszelf niet verloochenen en het geloof in een betere maatschappij niet opgeven. Daarom is het belangrijk dat de boodschap die wij proberen over te brengen aan de rest van de wereld, is dat wij eerlijk, rechtvaardig en op een beschaafde en menselijke manier willen leven.

De taak die wij allen hebben is om ons land dat onder de dreiging leeft van imperialistische krachten, dat wij de eenheid van ons volk bewaren. Dit is onze meest belangrijke taak en wij zullen hieraan vasthouden. Wij moeten zien dat het volgen van deze strategie en de tijd hiervoor al lang is aangebroken. Om dit te bewerkstelligen in ons leven is dit een taak van 'het moet'. Degene die deze strategie moet uitvoeren is onze staat. Onze staat, die met grote macht tegen binnen- en buitenlandse gevaren strijdt, en op militair en politiek gebied zullen zij doorgaan met deze strijd. Het belangrijkste is dat onze straat in deze strijd niet verliest en dat wij in deze strijd als overwinnaars tevoorschijn komen. Onze staat, ons rechtssysteem en verantwoordelijken die ondanks dat zij zich moeten houden aan wetten en plichten, van tijd tot tijd zij buiten het boekje hebben gefunctioneerd of instanties die zich niet aan de wetten hebben gehouden, de staat moet dit soort mensen of instanties van binnen (die instanties) uit opschonen en moet ervoor zorgen dat de rechtsstaat wordt nageleefd, de staat moet haar autoriteit waarborgen. Als de staat dit niet doet, dan zal dit soort vervelende gebeurtenissen niet voorkomen kunnen worden.

Het belangrijkste in een rechtsstaat is dat allerlei onwettige en illegale gebeurtenissen meteen gezuiverd moeten worden. De instanties die behoren bij een rechtsstaat, als zij illegale praktijken niet onder ogen willen zien, brengen zij schade toe aan de rechtsstaat. Liquidaties

die om politieke redenen worden gepleegd, daarvan moeten de schuldigen gepakt worden en gestraft worden. De staat moet ervoor zorgen dat er geen mogelijkheid geboden wordt voor dit soort gebeurtenissen, want anders komt de geloofwaardigheid van de staat in het geding. Door wie deze liquidaties zijn gepleegd of naar wie de verdenking uitgaat, dat zorgt ervoor dat er aanslagen worden gepleegd. Soms zijn deze beschuldigingen op doordachte manier gedaan, men zorgt met dit soort beschuldigingen ervoor dat tussen verschillende bevolkingsgroepen ruzies ontstaan, dat men geen vertrouwen heeft in elkaar en dat leidt dan weer van tijd tot tijd tot polarisatie. Dit zorgt ervoor dat onze binnenlandse eenheid, onze binnenlandse vrede, op een zware manier beproefd wordt en dat de relatie tussen overheid en burgers beschadigd wordt. Daarom moeten personen die onwettig hebben gehandeld, en dit kunnen personen die voor overheidsinstanties werken maar ook gewone burgers, en daarbij is het belangrijkste dat dit soort personen worden gestraft en dat het recht zegeviert. In ons beschaafde en progressieve land is het belangrijk dat wij de weg die de grote Atatürk voor ons heeft bewandeld en dat de eenheid van onze staat en van ons volk in alle opzichten beschermd worden, is het belangrijk dat wij geen standaard staat meer zijn, maar meer gaan naar een welzijnsstaat en zo ons ideale staatsmodel kunnen verwezenlijken. Echter, het belangrijkste voor dit mechanisme is dat ongeacht wat er ook gebeurt, het gelijkheidsbeginsel wordt toegepast. Bij de personen die voor overheidsinstanties werken en zich inzetten voor het maatschappelijk belang, moeten wij bekijken wat daarvan werkelijk in het maatschappelijk belang is gedaan en wat niet.

Als er sporadisch oplossingen worden gevonden, dan komt het niet tot blijvende resultaten. Als wij kijken naar samenwerking tussen ambtenaren en criminele of feodale netwerken, dan zien we dat er maar heel weinig samenwerkingsverbanden in het belang van de staat zijn. En met name oost en zuidoost Turkije, waar clans de macht hebben. Deze clans hebben grote feodale macht, maar de overheidsinstanties die gebruik willen maken van deze macht, maar zij moeten zich daarbij

(-blz. 5-)

aan de wet houden. Degenen die dit soort feodale macht in handen hebben, en deze onder controle houden, daarvan moet binnen de samenwerkingsverbanden gebruik gemaakt worden. De structurele eenheid van de staat moet gewaarborgd worden en de strijd die daarvoor gevoerd moet worden, moet binnen de begrenzing van het recht vallen.

Wat belangrijk is in ons rapport is dat we een aantal namen die we tegenkomen, moeten onderscheiden. Veronderstellingen over wie de wereld regeert, en daarbij hebben we het vooral over de machtige vrijmetselaars-organisatie en daarnaast ook nog bekende organisaties zoals CIA, FBI, M15, M6, MOSSAD, KGB en het in Duitsland gevestigde ILLUMINATI, dit soort geheime diensten en soortgelijke diensten. Duitsland heeft in de strijd tegen criminaliteit en drugs een speciale dienst opgericht (het Zollkriminalamt) en deze dienst heeft een onderzoek gedaan naar drugsmokkel en georganiseerde misdaad. Zij hebben de in Duitsland opgepakte personen geïdentificeerd op geboorteland. Het ZKA heeft een demografisch onderzoek gedaan naar criminelen. Het blijkt dat 12 procent van hen uit Gaziantep en Kilis komt, en dat 2 procent in Trabzon is geboren. Van degenen die zich schuldig hebben gemaakt aan strafbare feiten, komt 4 procent uit Mardin, 4 procent uit Diyarbakir, 2 procent uit Birecik, 2 procent uit Gürpınar, 2 procent uit Iğdır, en 2 procent is in Idil geboren. Maar als we kijken naar deze berekening, dan zien we dat als men kijkt naar andere gedetineerden uit andere landen, dat het cijfer vrij laag is. Als we kijken in Turkije naar de personen die beschuldigd zijn van drugshandel, zien we dat zij voornamelijk uit het oosten komen. Door die cijfers te geven, worden de grote drugskartels buiten beschouwing gelaten. Als we kijken naar de conclusie, dan zien we ook dat dit het portret is. Degenen die in eigen belang de ander een naam geven en bekend maken, en dat zij degenen die strafbare feiten hebben gepleegd als onschuldig bestempelen en daarnaast ook nog als er bepaalde gevaren zijn dat zo bestempelen dat die persoon of instantie wordt gezien als staatsgevaarlijk en zo neutraliseren zij dit soort

krachten. Daarnaast hebben zij onder de noemer van het bestrijden van drugs, en dan hebben we het over internationale politie-eenheden, met name in Amerika en Engeland, wordt onder hun mandaat dit soort dingen gedaan. Tientallen mensen weten de waarheid over dit soort zaken en houden ze nauwkeurig in de gaten. Personen die in de bouwsector hebben gezeten of in de textielsector of in de toeristensector hebben gezeten of zitten en die te maken hebben gehad met criminele zaken of personen, moeten in het nationale belang op een rechtvaardige manier nog een keer goed en daar moeten wij gebruik van kunnen maken. We weten dat militaire machten, en dan hebben we het voornamelijk over Amerika, zij met bondgenootschap van andere imperialistische krachten alles in hun eigen belang zullen doen.

Volgens 'dit aanvullend rapport' is het belangrijk dat de staat op een strategische manier omgaat met drugshandel, terreur en kunstroof en dat zij zich sterk maakt tegen criminele organisaties en in strategisch belang moet zij van tijd tot tijd tot juridische hervormingen komen.

We nemen als voorbeeld de van drugshandel beschuldigde Hüseyin Baybasin in beschouwing. We nemen aan dat hij een belangrijke macht heeft. Als we naar dingen op een rustige en objectieve manier kijken om tot blijvende resultaten te komen, dan zult u verderop in het rapport gedetailleerd over deze zaak kunnen lezen. Wat betreft de vraag of er dingen bewust of onbewust zijn gebeurd in samenwerkingsverband, zien we dat mensen die zich bezig hebben gehouden met illegale praktijken van tijd tot tijd een rol hebben gespeeld in deze zaak. Het belangrijkste is dat u dit op een delicate manier begrijpt, en op een wetenschappelijke manier de feiten controleert.

Wanneer de mens zijn hersenen op een uitzonderlijke manier weet te gebruiken, komt de waarheid naar aan het licht.

Zo is er bijvoorbeeld een onderzoek gedaan naar de uitzonderlijkheid van de menselijke hersenen, degene die dit onderzoek heeft gedaan is de oprichter van de NLP, Richard Baniler, "door de NLP principes en systematiek toe te passen kunt u innerlijk respect verwerven, uw sociale contacten verbeteren, succesvol zijn in uw carrière, uw fysieke en mentale gezondheid in orde brengen". Als we hiervan uitgaan en op een veelzijdige, systematische manier denken, als we dit systeem toepassen en kijken naar de realiteit van het leven, moeten wij dit onderzoek zo behandelen. Hüseyin Baybasin, zijn naam hebben wij internationaal al vaker gehoord en is in verband gebracht met drugshandel, zit nu vast in Nederland, waar hij is opgepakt omdat hij een machtige drugshandelaar is of omdat er een groep mensen is die hem wil gebruiken, en wat hem hierin bijzonder maakt, is dat men het erg op hem voorzien heeft.

(-blz. 6-)

Of hij een tegenstrijdig persoon is, weten we niet zeker, maar wat we wel weten is dat Hüseyin Baybasin zich altijd heeft ingezet voor zijn land en voor zijn volk en zich sterk heeft gemaakt voor onze binnenlandse belangen en daarnaast de realiteit niet uit het oog heeft verloren. In ons rapport is dit tot op het kleinste detail te zien. We moeten als we de waarheid willen zien in dit dossier binnen- en buitenlandse connecties en de rollen die daarmee gemoeid zijn goed bekijken om de waarheid te achterhalen. Om als scheidsrechter in deze zaak te staan, moeten wij ons verre houden van allerlei louche zaken. We kunnen dan pas de waarheid achterhalen.

De imperialistische krachten die zich over de wereld en over verschillende landen verspreiden en verschillende belangen hebben, spelen in ons land ook een belangrijke rol, vooral omdat ons land een strategisch en geografisch belangrijke plek heeft, en daarnaast hebben wij ook zeer belangrijke mineralen. Wij zien dat zij ons paranoïde willen maken met het feit dat de

eenheid van ons land zal vervallen. Deze gedachte komt door ons lidmaatschap van de VN en ons lidmaatschap van de Navo en doordat wij toe willen treden tot de Europese Unie. Men ziet dat zij met moeilijke voorwaarden zijn gekomen om ons land af te zwakken. We zien dat deze richting die wij op zijn geduwd en deze klik van belanghebbenden ons heeft beïnvloed. Dit heeft ervoor gezorgd dat met een groot volk het begrip van een grote staat ervoor heeft gezorgd dat mensen zijn gevlucht en dat dat ten nadele is gekomen van het vertrouwen. Degenen die gevlucht zijn en zich met illegale praktijken hebben ingelaten, zullen een rehabilitatieproces ingaan en wij hopen dat zij in dienst van de staat zullen werken. Daarom is uiteindelijk wat het op gaat leveren ook zeer belangrijk, en het belangrijkste is dat we van dit soort dingen het belang zien. Wat voor gebeurtenis het ook is geweest, of het nu wettig of onwettig is gebeurd en wat voor nadeel het ook met zich heeft meegebracht, het is belangrijk om het nadeel om te buigen in voordeel in het belang van de staat. Degene die de straf uitdeelt, die moet ook naar dit gegeven kijken, anders kunnen wij het staatsbelang niet beschermen.

GEBEURTENISSEN - BESCHULDIGINGEN

TURKIJE, GEZIEN IN HET LICHT VAN DE INTERNATIONALE DRUGSSMOKKEL EN HET GEOGRAFISCHE BELANG.

Het is bekend dat het gebruik van drugs op verschillende terreinen al bestaat sedert het begin van het bestaan van de mensheid. Echter, de controle en zelfs het verbod op deze middelen die sedert een aantal eeuwen plaatsvinden hebben de verbouw, de productie en het gebruik niet kunnen tegenhouden.

Hoewel het gebruik op kleine schaal in veel landen, onder de voorwaarde dat het onder wettelijke controle gebeurt, wordt toegestaan, zijn deze toestemmingen de laatste jaren enorm beperkt. Vooral in de Scandinavische landen kan men hiervan voorbeeldsituaties tegenkomen. De Nederlandse staat staat hierbij bovenaan. Hoewel er sprake is van samenwerking tussen alle landen in de wereld op het gebied van drugsbestrijding, houdt men zich niet aan of kan men zich niet houden aan de overeenkomsten die door een groot aantal landen zijn ondertekend. De landen die het drugsmonopolie en de drugshandel in de hand hebben, zouden zich tegen deze markt verzetten en de productie en de verkoop verbieden. Het lukt echter maar niet om afgezien van de uitsluitend ten behoeve van medicijnindustrie geregistreerde productie, de verkoop en handel in op grote schaal geproduceerde en verkochte hoeveelheden tegen te gaan.

Parallel aan de gemeenschappelijke gebeurtenissen en veranderingen in de wereld en ook in ons land gaande, zijn discussies gaande over het feit dat de ontwikkelingen rondom de rechten van de mens niet in dezelfde parallelliteit mee zijn gegaan, dat zolang de juridische weegschaal niet is verlost van twijfels, verdachtmakingen en beruchtheid, het niet mogelijk zal zijn om erop te vertrouwen en ervan overtuigd te zijn dat bij de toepassing van methoden en normen voor het vaststellen van schuld en het bestraffen van schuldigen het recht in zijn volle betekenis zal worden toegepast. Om wie het ook gaat, om welk delict of actie het ook gaat, niemand mag worden beschuldigd van een delict dat hij niet heeft gepleegd, geen onrecht worden aangedaan en er mogen geen scenario's worden opgesteld door gebruikmaking van feiten waarvan wordt gesteld dat zij in het verleden zouden zijn gepleegd. Niemand mag zijn recht om gezond, gelukkig vrij te leven, worden ontnomen door hem te beschuldigen van een delict dat hij

niet heeft gepleegd. Een mens bestaat alleen door rechtvaardigheid en rechtmatig denken. Naast de rechten van de mens past geen wreedheid.

In ons speciaal rapport hebben wij details onderzocht over de zaak Hüseyin Baybasin. Wij hebben in Turkije, maar ook in Nederland, Duitsland en Engeland vele politiemensen, geheime dienstfunctionarissen en justitiële ambtenaren en magistraten gesproken en daarnaast ook nog de advocaten van Baybasin. Zijn dossiers zijn onderzocht en Baybasin is daarover ondervraagd. Daarnaast hebben wij gesprekken en notities van functionarissen in Turkije, Engeland, Duitsland en Nederland onderzocht en hierdoor hebben wij stuitende feiten ontdekt.

(-blz. 7-)

Wij zijn erachter gekomen dat de zaak Baybasin geen juridische kwestie is maar dat het gaat om een complot. Wij willen dat dit soort gebeurtenissen niet meer plaatsvindt en hopen dit met dit rapport de verantwoordelijke instanties onder de aandacht te brengen. Wat ons opvalt is dat de kwestie Baybasin een aaneenschakeling is van grove schandalen. En dan hebben we het over het Nederlandse Openbaar Ministerie dat na vijf jaar onderzoek tot de volgende conclusie is gekomen: Hüseyin Baybasin heeft zijn bezittingen en investeringen niet met drugshandel gefinancierd. Ondanks deze dramatische conclusie heeft deze zaak negen jaar geduurd en de werkelijke intentie in deze kwestie naar boven heeft gehaald. Baybasin is beschuldigd van het volgende:

1. leiding geven aan een criminele organisatie;
2. het ontnemen van de vrijheid aan Mehmet Marsil en zijn vriend Mehmet Malkoc;
3. ontvoering van Mehmet Celik,
4. het laten liquideren van Süleyman Sadik Öge;
5. het laten handelen in drugs door Nuri Korkut en zijn Roemeense vrienden;
6. het voorbereiden van de liquidatie van een Iraniër in Canada.

Als we naar deze beschuldigingen kijken en deze per punt onderzoeken, blijkt dat er een totaal ander beeld naar voren komt:

1. Van Mehmet Celik of Haci asa of Hasan, een Iraniër met de Turkse nationaliteit, vragen we ons af of hij echt bestaat. We hebben noch zijn adres noch hemzelf kunnen vinden. Degenen die zijn verklaring hebben opgenomen waren hiertoe niet bevoegd. Dit is gebeurd in opdracht van Ferruh Tankus, die de verklaring zo heeft op laten stellen in samenwerking met de Nederlandse officier van justitie.
2. De kwestie van de in Turkije vermoorde Süleyman Sadik Öge laat zien dat de overledene met zijn vrienden bij de IMKB (de Turkse AEX, noot vert.) een grote investering hadden en dat zij malversaties pleegden. Zij kregen daarbij onderling ruzie over de verdeling van gelden. Het is ook bekend bij de Inlichtingendienst dat hij is vermoord in dit kader. De betrokkenheid van Baybasin bij deze zaak is niet bewezen. Wat ook nog opmerkelijk is, is dat de Nationale Recherche en hooggeplaatste functionarissen waaronder M. Emin Aslan, een maand voordat Baybasin werd opgepakt in Nederland is geweest om de kwestie met Nederlandse functionarissen te bespreken. Emin heeft tegen functionarissen gezegd dat Hüseyin hier niets mee te maken heeft. Daarnaast heeft Emin gezegd dat de eigenlijke dader van de moord na verloop van tijd bekend zou worden. Emin heeft heel standvastig tegenover de Nederlandse officier van justitie gezegd dat zij (?) deze beschuldiging niet staande kan houden. De Nederlandse officier van justitie heeft gezegd dat Hüseyin Baybasin niet de kans zal krijgen om zich te verdedigen en Emin is overgehaald. Yavuz Yavuztürk, die van Hüseyin Baybasin de opdracht zou hebben gekregen voor de moord, is samen met andere verdachten vrijgelaten en dat is onthutsend. Nuri Korkut, die door de Nederlandse instanties in deze zaak wordt beschuldigd, is niet eens als verdachte aangemerkt.

3. Nuri Korkut en zijn vrienden in de drugskwestie. De in Edirne opgepakte Roemenen zijn in allerijl naar Istanbul afgevoerd en in Istanbul hebben zij het huis van Nuri Korkut aangewezen als plaats waar de drugs te vinden waren. Dit dossier is ook toegevoegd aan het strafdossier van Baybasin door het Nederlandse Openbaar Ministerie en door de politie-eenheid Noord-Oost. Ferruh Tankus heeft voordat hij de informatie aan het Turkse Openbaar Ministerie heeft gegeven, alle informatie doorgespeeld naar Nederlandse overheidsinstanties. Aan dit dossier zijn een aantal verklaringen toegevoegd die onder druk zijn afgelegd, en dat was bij de Nederlandse instanties bekend. Dit heeft ervoor gezorgd dat de Turkse instanties op een verkeerd spoor zijn gezet.

De namen die voorkomen in dit speciale en geheime rapport zijn echt. De beschuldigingen en de connecties van instanties en media-instanties zijn onderzocht en men heeft gezien dat het gecoördineerd gebeurd is. De familie Baybasin is een van de grootste families of clans van Zuidoost Turkije. Zij leven voornamelijk in Diyarbakir Lice en er wonen over Turkije verspreid ook nog veel familieleden. Zelfs in Iran hebben zij gewoond. Van de oom van Hüseyin Baybasin, Mehmet Serif Baybasin, en zijn familie wordt gezegd dat zij wapens hebben geleverd aan de PKK. Ondanks dit gerucht is de link tussen de familie van Baybasin en de PKK nooit bewezen. Het is zelfs zo dat Mehmet Serif in de jaren '70 niet is ingegaan op een samenwerking met de PKK, en hij heeft zichzelf ervan gedistantieerd.

(- blz. 8 -)

Er wordt zelfs gezegd dat hij zou hebben gezegd dat de PKK niet welkom is in Diyarbakir. Ondanks dat Baybasin niets te maken heeft gehad met de PKK, maar wel voor zijn Koerdische identiteit is opgekomen en dat hij daar ook meerdere malen open en duidelijk over is geweest, zijn er een aantal groeperingen geweest in Turkije bij wie dit onrust heeft gezaaid. De familie Baybasin heeft zich nooit gemengd in zaken die Turkije zouden verdelen. Zij hebben juist partij gekozen voor de overheid. De familie heeft ook altijd in dienst gestaan van de Turkse overheid. De jaren '90 waren het hoogtepunt van de geruchten dat de familie Baybasin de PKK zou financieren. Overigens, dat de Baybasins de PKK hebben gefinancierd, komt doordat een aantal krachten binnen de overheid met illegale middelen de media zover hebben gekregen dat dit soort geruchten de wereld in zijn geroepen. Turkije, dat het Susurluk-tijdperk heeft gekend en waarin dingen zijn uitgezocht en aan het licht zijn gekomen.

Het ongeluk in Susurluk waarbij de connecties tussen de maffia en de politiek aan het licht kwamen, en het misbruik dat verantwoordelijke personen en instanties van hun bevoegdheden maakten, met name in verband met drugstransporten door Turkije. Deze personen of instanties zijn mensen van de MIT (geheime dienst van Turkije, noot vert.), van de MID (Militaire Inlichtingendienst van Turkije, noot vert.), de overheidsinspectie en de Susurluk onderzoekscommissie, zoals uit gedeelten van een rapport aan het licht is gekomen. Hüseyin Baybasin, waarvan bekend is dat hij in die tijd via verschillende media-instanties over deze connecties openbaringen heeft gedaan, in deze rapporten zijn de openbaringen van Hüseyin Baybasin bekeken in de trant van "het is de moeite wel waard om te onderzoeken". Door Hüseyin Baybasin zijn instanties en verschillende mensen die gebruik maken van bevoegdheden die zij aan hun staatsfunctie ontleenden genoemd die met drugstransporten te maken hadden. De Baybasins zijn door verschillende mediacampagnes neergezet als financiers van de PKK. De achterliggende gedachte hierbij was dat er groepen waren die door de uitspraken van Hüseyin Baybasin benadeeld waren. Ook heeft Hüseyin Baybasin een aantal bevoegden en politici beschuldigd en na Susurluk is gebleken dat verschillende onderwereldfiguren connecties

hadden met deze bevoegden en politic. We weten dat dit de publieke opinie lang heeft beziggehouden.

De handel in verdovende middelen is inmiddels een feit van ons dagelijks leven geworden en het is een feit van algemene bekendheid dat zij wordt geleid door belanghebbende kringen waarin zich ook diverse ambtenaren van overheidsinstanties bevinden. Het meest naakte voorbeeld hiervan is Afghanistan. In Afghanistan, dat na 1978 jarenlang onder bezetting van de Sovjets heeft geleefd, is door Amerikaanse wetenschappers gedetailleerd en op deskundige wijze aan het licht gebracht dat de Amerikaanse leiding, die de bezetting door de Sovjets om geostrategische belangen probeerden af te weren, in dit land productie van drugs heeft veroorzaakt door ondersteuning en sturing te geven, hoe een zogenaamde opstand kon worden gefinancierd en hoe men diverse onderdelen van het land onder controle kon krijgen. Met betrekking tot dit onderwerp hebben ontelbare wetenschappelijke onderzoeken plaatsgevonden. Tevens is duidelijk dat deze belanghebbende kringen met hun drugshandel, waarbij zij gebruik maken van etnische groepen in landen met een veelheid aan etniciteiten, de “verdeel en heers” politiek toepassen door een beleid te voeren om de binnenlandse etnische belangen te verstoren. Als we kijken naar voorbeelden en daarbij kijken naar Afghanistan, zouden we eigenlijk naar Joegoslavië moeten kijken, wat veel leerzamer is. In de periode dat Joegoslavië uiteenviel hebben door Amerika aangestuurde kringen van belanghebbenden in Joegoslavië de Albanezen en de Kossovaren tegen de Serviërs uitgespeeld voor het drugsverkeer en een sociaal-economische basis gelegd voor onderscheid en separatisme. Ook in Turkije hebben kringen die de drugshandel aansturen geprobeerd hetzelfde procédé toe te passen. Kringen die betrokken zijn bij het drugsverkeer dat door Turkije gaat, hebben, met een beleid waarbij enerzijds officiële personen en instanties die hier belang bij hebben en anderzijds bendes die zijn gebaseerd op etnische groeperingen binnen Turkije op verschillende manieren ondersteund en geprobeerd om een economische fundering te leggen voor separatisme. Van tijd tot tijd wordt er in de pers gesproken over de Koerdische maffia, de Lazen-maffia, de Georgische maffia en de Tsjetsjeense maffia. Als we de familie Baybasin, over wie wij het hier hebben, onder de loep nemen, bestaan er in ons land families die op basis van hun van oorsprong Koerdische afstamming betrokken zijn bij illegale zaken. Daarbij kunnen naast de familie Baybasin ook de families Buldan, Cantürk en anderen worden genoemd.

De Baybasins zijn een van de families die in de periode dat de PKK zich manifesteerde, de doodsheveling hebben geweigerd. Anderzijds is bekend dat geen enkel lid van de familie ook maar enige band met de PKK gehad heeft, hetgeen wordt bevestigd in rapportages van verschillende eenheden van onze staat. De nadelige gevolgen van de terreur van de PKK en van het systeem van dorpsbeveiliging, en het voordeel dat bepaalde belanghebbende bendes daaruit hebben getrokken zijn bekend. Door de tentakels van internationaal belanghebbende bendes binnen ons land en hun politieke ondersteuners is het gelukt om het stammenstelsel in het gebied te verdelen in staatsaanhangers en terreuraanhangers, en daardoor te bewerkstelligen dat de terreur opklimt, om zo hun eigen belangen probleemloos te kunnen verwezenlijken.

(-blz.9-)

Een aantal stammen in het gebied hebben zich voorgedaan als aanhangers van de staat, terwijl zij in werkelijkheid illegale zaken deden met de belanghebbende bendes, en ook hebben een aantal stammen zich voorgedaan als terrorisme-aanhangers en hebben daardoor te bewerkstelligen dat de terreur opklimt, om zo hun eigen belangen probleemloos te kunnen verwezenlijken. De familie Baybasin echter heeft zich ver van

beide constructies weten te houden, hetgeen de reden is geweest dat zij het doelwit zijn geworden van belanghebbende kringen. Gedurende de jaren '90, waarin de terreur in ons land hoogtij vierde, zijn bendes georganiseerd die de terreur behulpzaam waren, terwijl zij zich voordeden alsof zij daartegen waren. Zij hebben weten te voorkomen dat bekend zou worden dat de familie Baybasin zich van beide kanten afzijdig hield. Het is hen zelfs gelukt om deze familie af te schilderen als aanhangers van de terroristische organisatie vanwege hun etnische afkomst. Een niet al te diepgaand onderzoek zal echter voldoende zijn om aan te tonen dat evenals ons land ook de familie Baybasin slachtoffer is geworden van deze gang van zaken. In deze tijd is de familie Baybasin verbannen uit Diyarbakir en omgeving, waar zij woonachtig was. Door de uiteendrijving van de familie is de werkgelegenheid in dat gebied verhinderd. Daarnaast heeft de PKK zich de terreur in Lice als doelwit gesteld en de fabrieken van de familie zijn door deze organisatie in brand gestoken. Er is geen duidelijke band tussen de Baybasins en de PKK vastgesteld kunnen worden. De leden van de familie hebben op geen enkele wijze betrekkingen met deze organisatie gehad. De relatie tussen de Baybasins en de PKK bestaat uit de contacten die Hüseyin Baybasin in de jaren 1996, 1997, 1998 heeft gelegd op verzoek van Turkije. Hüseyin Baybasin heeft toen, terwijl hij in Nederland was, op verzoek van de militaire autoriteiten in Turkije contact opgenomen met Abdullah Öcalan, en heeft bemiddeld in de besprekingen om te komen tot een onvoorwaardelijke wapenstilstand van de organisatie en de overkomst van Öcalan rechtstreeks naar Turkije. Deze besprekingen, die tot stand werden gebracht door bemiddeling van Hüseyin Baybasin, hebben plaatsgevonden in Nederland op verzoek van defensie tussen de vertegenwoordiging van de PKK in Europa en een delegatie van de Generale Staf. Details over deze besprekingen zijn vastgelegd door de veiligheidsinstanties en de inlichtingendienst van ons land. Het doel van de besprekingen waarbij Baybasin als bemiddelaar is opgetreden was het bewerkstelligen van tussenkomst van Abdullah Öcalan om te komen tot een onvoorwaardelijke wapenstilstand van de organisatie en dat Öcalan zich rechtstreeks zou overgeven aan Turkije. Daarvoor is door partijen zelfs een protocol ondertekend. Dit plan had tegelijkertijd de bedoeling een einde te maken aan het Koerdische vraagstuk dat telkenmale in ons land weer werd opgerakeld. Echter, belanghebbende kringen die zich stoorden aan dit proces hebben in Duitsland, Engeland en Nederland hun plannen uitgevoerd om dit proces te verhinderen. In die periode werd één van de bestuursleden van de PKK in Europa, Kani Yilmaz, die in Engeland zat gedetineerd, vrijgelaten en naar Duitsland gestuurd, waar voor hem vliegensvlug een asielprocedure werd geregeld en aan hem een paspoort werd verstrekt. Het feit dat Yilmaz in die periode dat de PKK in Europa werd gezien als een terroristische organisatie en een bestuurslid van die organisatie geen visum zou behoren te krijgen, wel erg snel een vluchtelingenstatus en vervolgens een paspoort kreeg, is een feit dat de aandacht trok. Direct na aankomst van Kani Yilmaz in Duitsland heeft hij twee afzonderlijke bijeenkomsten georganiseerd met de bedoeling de verzoening tussen de Generale Staf en Öcalan te ondermijnen. Aan deze in 1997 georganiseerde bijeenkomsten hebben Kani Yilmaz, Duitse autoriteiten en enkele personen van een bevoegd niveau in Turkije deelgenomen. Ten gevolge van dit plan van Kani Yilmaz is de afspraak tussen de Generale Staf en Öcalan verbroken, is de rechtstreekse overgave van Öcalan aan Turkije onder stilstand van wapens verhinderd en heeft hij Öcalan via verschillende landen laten rondreizen, waarna hij onder toezicht van het westen op initiatief van het westen aan Turkije is uitgeleverd. Door een dergelijke gang van zaken is de voortgang van de controle van Turkije verhinderd. Hüseyin Baybasin is gestraft omdat hij bij deze besprekingen heeft bemiddeld. Hij is korte tijd voordat Öcalan Syrië heeft verlaten in de maand maart van het jaar 1998 gearresteerd. De details van dit

proces bevinden zich in de archieven van ons land. Baybasin heeft met de belangen van ons land voor ogen bemiddeld bij besprekingen die tot doel hadden ons land te verlossen van de ellende van de terreur die over het land is gekomen. Hij is gewoon afgestraft door belanghebbende kringen die bang waren dat zij als dit plan zou worden uitgevoerd, het internationale drugsverkeer niet meer onder hun controle zouden kunnen houden. De behandelingen waaraan hij in de jaren na 1998 in de gevangenis is blootgesteld, zijn een blijk van deze op hem genomen wraak. In Nederland mag volgens de wet isolatie in de gevangenis één jaar duren, maar voor Baybasin is dit zes jaar toegepast. In die periode is hem ook ieder recht op verdediging ontnomen, contact met zijn familie is hem onder voorwending van allerlei redenen verhinderd. Op alle bezittingen van de familie Baybasin, ook dat wat zij uit vererving hebben verkregen, is beslag gelegd.

Hierdoor is niet alleen Hüseyin Baybasin, maar zijn alle Baybasins doelwit geworden. Ook zijn in Engeland wonende jongere broer Abdullah Baybasin en zijn gezin zijn doelwit geworden. Abdullah Baybasin heeft na de arrestatie van zijn broer Hüseyin Baybasin in Engeland en op internationaal niveau activiteiten ondernomen en campagnes gevoerd voor zijn vrijlaten. Hij heeft wekelijkse protestmanifestaties georganiseerd, waaraan veel mensen deelnamen, en hij heeft ervoor gezorgd dat veel internationale persoonlijkheden de zitting van Hüseyin Baybasin bijwoonden. Daarnaast heeft hij met gebruikmaking van het respect dat hij genoot door zijn jarenlange verblijf in Engeland in dat land de afpersing van Turken door de PKK weten te verhinderen en heeft hij via deze organisatie uitgevoerde illegale zaken tegengehouden. Dezelfde belanghebbende kringen die zich stoorden aan de activiteiten van Hüseyin Baybasin hebben zich deze keer op Abdullah Baybasin gericht en een campagne gevoerd in de pers ten gevolge waarvan hij is gearresteerd. In tegenstelling tot het door de bende beïnvloede persorganen gepubliceerde nieuws dat 90% van de drugs die in Engeland worden ingevoerd onder controle staat van de Baybasins, is Abdullah Baybasin nooit berecht voor een drugsdelict. Ook hier was het opvallend dat de campagne van de onder controle van de bende staande pers bij het verhinderen van de activiteiten van de PKK door Abdullah Baybasin, terwijl de bestrijding van terreur door Turkije werd toegedekt, effectief is geweest.

(-blz 10-)

In dit door ons instituut opgemaakte rapport worden de details onderzocht van het complot dat door internationale kringen van belanghebbenden stap voor stap tegen de familie Baybasin is geweest. Dit rapport toont met het belang van ons land voor ogen aan hoe ambtenaren die functies bekleden bij diverse staatsorganen en die banden hebben met internationale kringen van belanghebbenden hun bevoegdheden hebben misbruikt.

In dit rapport wordt geen enkele persoon, personen of instanties beschuldigd op basis van beweringen en/of geruchten. Vele verklaringen van verdachten die aangeven dat zij schuldig zijn, zijn zonder zelfs maar één komma te wijzigen, opgenomen in het rapport. De in het rapport genoemde onderwerpen zijn voor een groot deel in rapporten opgesteld en gedocumenteerd door medewerkers van desbetreffende en bevoegde instanties. Bekend is dat op basis van deze rapporten bestuurlijke procedures plaatsvinden waarbij tevens aanklachten zijn ingediend en door het openbaar ministerie gerechtelijke procedures aanhangig zijn gemaakt. Vastgesteld is immers dat met betrekking tot deze feiten soms niet op waarheid berustende beweringen worden gedaan. Vanuit dit opzicht is het onvermijdelijk om hier middels een waarschuwend voorwoord op te wijzen. In de Turkse publieke opinie en ook in de mondiale publieke opinie is het

van algemene bekendheid dat in de laatste vijftig jaar sommige leiders, sommige medewerkers van instanties in Turkije zich met zeer smerige zaken hebben ingelaten. Nog steeds zijn er enkelen die deze illegaliteit bedrijven. Deze onregelmatigheden vinden zelfs in het jaar 2006 nog steeds plaats. Bekend is dat naast deze bendes in het verleden ook ministers, volksvertegenwoordigers, politici, vooraanstaande bureaucraten, industriëlen en zelfstandige ondernemers in dit soort zaken waren verwickeld. Deze belanghebbende groeperingen zijn wel zo professioneel dat zij alle mogelijke vormen van illegale activiteiten, oplichting en onoplettendheid en kadervorming toepassen.

Het is duidelijk zichtbaar dat diegenen, die zich tegen hun eigen oppositie op een meedogenloze wijze schreeuwend en geëmotioneerd gedragen, zich, zodra zijzelf aan de beurt zijn, als lammetjes gedragen om zichzelf in het gelijk te stellen, maar dat zij hun taken niet uitvoeren.

Onderstaande dossiers, die bestaan uit een keten van data, nummers, pagina's en inhoudelijke documenten, zijn door ons tot in detail onderzocht. Ze zijn bij de andere informatie en documenten gevoegd. De resultaten zijn in ons rapport overgenomen. In de keten van gebeurtenissen is het bestaan van geheime onderhandelingen en betrekkingen achter deze voorvallen met betrekking tot Hüseyin Baybasin gebleken. Het bestaan van de bendes die zich bezighouden met de internationale drugshandel, die zich stoorde aan de uitlatingen van Hüseyin Baybasin over hen, moet onder ogen worden gezien.

De onderhandelingen tussen Nederland en de gemachtigden in Turkije, die connecties hadden met de bende, worden gedocumenteerd door één van de documenten uit de dossiers in de zaken tegen Hüseyin Baybasin, met het briefhoofd van het Nederlandse ministerie van justitie. Volgens het document d.d. 15 juli 1997 met het briefhoofd van het ministerie van justitie is er een telefoongesprek geweest in dit ministerie binnen het team dat de operatie uitvoerde: "De zaak Baybasin wordt gebruikt als drukmiddel "teneinde in een andere zaak iets van de Turkse autoriteiten gedaan te krijgen". Op dit moment wordt hierover overleg gevoerd door BuiZa. Aangezien dhr. Demmink donderdag op vakantie gaat, zal gepoogd worden om uiterlijk donderdagochtend de besluitvorming af te ronden." Het onderwerp van ons rapport Hüseyin Baybasin is een lid van de Baybasin dynastie, een van de grote families in het zuidoosten van Turkije. De Baybasin dynastie is een familie die in het centraal in Diyarbakir gelegen Lice leeft, waarvan leden zijn verspreid over diverse districten in Turkije, en die een familiegeschiedenis heeft die reikt tot in Iran. Met Mehmet Serif Baybasin, een oom van Hüseyin Baybasin, is de naam van de familie Baybasin bij verschillende voorvallen begonnen op te duiken. In de pers zijn met betrekking tot Mehmet Serif Baybasin in berichten die gebaseerd zijn, naar men stelt, een aantal bestaande voorlichtingsrapporten van veiligheidsdiensten, beschuldigingen gepubliceerd dat hij "wapens zou hebben geleverd" aan de PKK, in tegendeel is nooit een connectie van de familie Baybasin met de PKK aangetoond kunnen worden. Het is zelfs algemeen bekend dat Mehmet Serif zich in de 70'er jaren hard heeft opgesteld tegen een betoging met PKK aanhangers en dat hij opperde: "Diyarbakir is verboden terrein". Nadat de naam Baybasin samen met de terreurorganisatie PKK werd genoemd, werd door een aantal belanghebbende groeperingen die zich stoorden aan de invloed van de familie in het gebied vanwege hun Koerdische bewustzijn, beweerd dat zij hun Koerdische etniciteit niet in stand zouden hebben gehouden. Het is duidelijk dat de familie Baybasin ondanks dit bewustzijn, altijd met de staat heeft samengewerkt, dat zij nooit verdeeldheid heeft nagestreefd en dat de tijd sowieso heeft aangetoond dat leden van de familie zich altijd voor de staat hebben

ingezet. Dit is duidelijk zichtbaar nu het stof is opgetrokken, dat was opgewaaid door toedoen van een aantal kringen dat het toenemende geweld in die jaren en de mogelijkheden die de staat bood misbruikte in de jaren 90, waarin de beschuldigingen dat de Baybasins de financiers waren van de PKK werden opgevoerd. Uit onderzoeken en openbaringen uit de Susurluk-periode die Turkije heeft doorgemaakt is trouwens ook gebleken dat de aantijging dat de Baybasins de financier van de PKK zouden zijn, berust op een bewering die door in de Staat

(-blz.11-)

Door in de staat ingenestelde kringen, die misbruik hebben gemaakt van de diverse mogelijkheden van de staat en illegale zaken hebben gedaan, door de invloed die zij hadden op de pers, naar buiten is gebracht.

Met de rapporten van de MIT (Turkse inlichtingendienst), de inlichtingendienst van de gendarmerie, de raad voor staatstoezicht en de Susurluk onderzoekscommissie, is komen vast te staan dat in de periode die begonnen is met het ongeval in Susurluk, waarbij de betrekkingen tussen de onderwereld en de politie aan het licht kwamen, een aantal ambtenaren en instanties, in het bijzonder hun taken met betrekking tot de via Turkije gerealiseerde drugshandel misbruikte, en dat deze ambtenaren en instanties door deze zaken in opspraak zijn geraakt. Bekend is ook dat Hüseyin Baybasin in die periode door tussenkomst van verschillende persorganen mededelingen aan de publieke opinie heeft gedaan over deze betrekkingen. Door deze rapporten is ook vast komen te staan dat deze openbaringen van Hüseyin Baybasin “het onderzoeken waard” waren. In de openbaringen van Hüseyin Baybasin over de periode dat hij in het drugsverkeer zat, komen namen van personen en instanties voor, die eveneens door misbruik te maken van verschillende mogelijkheden van de staat, misbruik makende van hun mogelijkheden, een campagne hebben geleid om de pers te beïnvloeden met mededelingen dat de familie Baybasin “financier van de PKK” zou zijn, hetgeen ten gevolge had dat diverse belanghebbende kringen daar profijt van trokken. Tevens is aan het licht gekomen dat een aantal volledig bevoegde ambtenaren en politici die in de openbaringen van Hüseyin Baybasin werden beschuldigd, tijdens de Susurluk periode ook op andere terreinen contacten tot stand brachten tussen de onderwereld en ambtenaren van de staat. Dit onderwerp is gedurende lange tijd onderwerp van discussie geweest in de publieke opinie.

De handel in verdovende middelen is inmiddels een feit van ons dagelijks leven geworden en het is een feit van algemene bekendheid dat zij wordt geleid door belanghebbende kringen waarin zich ook diverse ambtenaren en overheidsinstanties bevinden. Het meest naakte voorbeeld hiervan is Afghanistan. In Afghanistan, dat na 1978 jarenlang onder bezetting van de Sovjets heeft geleefd, is door Amerikaanse wetenschappers gedetailleerd en op deskundige wijze aan het licht gebracht dat de Amerikaanse leiding die de bezetting door de Sovjets om geostrategische belangen probeerde af te weren, in dit land de productie van drugs heeft veroorzaakt door ondersteuning en sturing te geven, hoe een zogenaamde “opstand” kon worden gefinancierd en hoe men diverse onderdelen van dat land onder controle kon krijgen. Met betrekking tot dit onderwerp hebben ontelbare wetenschappelijke onderzoeken plaatsgevonden. Tevens is duidelijk dat deze belanghebbende kringen met hun drugshandels, waarbij zij gebruik maken van etnische groepen in landen met een veelheid aan etniciteiten, de “veel sturende” politiek toepassen door een beleid te voeren om de binnenlandse etnische balans te verstoren. Een toonaangevend voorbeeld daarbij is naast Afghanistan ook Joegoslavië. In de periode dat Joegoslavië uiteenviel hebben door de USA aangestuurde kringen van belanghebbenden in Joegoslavië de Albanen en de Kossovaren tegen de Serviërs uitgespeeld voor het drugsverkeer en een socio-economische basis gelegd voor onderscheid en separatisme. Ook in Turkije hebben

kringen die de drugshandel aansturen, geprobeerd hetzelfde procédé toe te passen. Kringen die betrokken zijn bij het drugsverkeer dat door Turkije gaat, hebben met een beleid waarbij enerzijds officiële personen en instanties die hier belang bij hebben en anderzijds bendes die zijn gebaseerd op etnische groeperingen binnen Turkije op verschillende manieren ondersteund, geprobeerd om een economische fundering te leggen voor separatisme. De regelmatig in onze pers genoemde verzinsels als “Koerdische maffia”, “Lazen-maffia”, “Georgische maffia” en “Tsjetsjeense maffia” zijn ook niet anders dan dat. Als we de familie Baybasin, over wie wij het hier hebben, onder de loep nemen bestaan er in ons land families die op basis van hun van oorsprong Koerdische afstamming betrokken zijn bij illegale zaken. Daarbij kunnen naast de familie Baybasin ook de familie Buldin, Cantürk en anderen worden genoemd. De Baybasins zijn een van de families die in de periode dat de PKK zich manifesteerde, de dorpsbeveiliging hebben geweigerd. Anderzijds is bekend dat geen enkel lid van de familie ook maar enige band met de PKK gehad heeft, hetgeen wordt bevestigd in rapportages van verschillende eenheden van onze staat. De nadelige gevolgen van de terreur van de PKK, van het systeem van dorpsbeveiliging en het voordeel dat bepaalde belanghebbende bendes daaruit hebben getrokken, zijn bekend. Door de tentakels van internationale belanghebbende bendes binnen ons land en hun politieke ondersteuners, is het gelukt om het stammenstelsel in het gebied te verdelen in staatsaanhangers en terreuraanhangers en daarbij te bewerkstelligen dat de terreur opklimt, om zo hun eigen belangen probleemloos te kunnen verwezenlijken. Een aantal stammen in het gebied hebben zich voorgedaan als aanhangers van de staat, terwijl zij in werkelijkheid illegale zaken deden met belanghebbende bendes, ook een aantal stammen hebben als terrorisme-aanhangers jarenlang voordeel genoten. De familie Baybaşin echter heeft zich verre van beide constructies weten te houden, hetgeen de reden is geweest dat zij doelwit zijn geworden van de belanghebbende kringen. Gedurende de jaren '90 waarin de terreur in ons land hoogtij vierde, zijn bendes georganiseerd die de terreur behulpzaam waren terwijl zij zich voordeden alsof zij daartegen waren. Zij hebben weten te voorkomen dat bekend zou worden dat de familie Baybaşin zich van beide kanten afzijdig hield, het is hen zelfs gelukt om deze familie af te schilderen als aanhangers van de terroristische organisatie vanwege hun etnische afkomst. Een niet al te diepgaand onderzoek zal echter voldoende zijn om aan te tonen dat, evenals ons land, ook de familie Baybaşin slachtoffer is geworden van deze gang van zaken. In deze tijd is de familie Baybaşin verbannen uit Diyarbakır en omgeving waar zij woonachtig was. De uiteendrijving van de familie, de verhindering van de werkgelegenheid die zij in het gebied bood, zijn werkelijkheid geworden. Daarnaast heeft de PKK zich de terreur in Lice als doelwit gesteld en de bedrijven en de fabriek van de familie zijn door deze organisatie in brand gestoken. Er is geen duidelijke band tussen de Baybaşin's en de PKK vastgesteld kunnen worden, de leden van de familie hebben op geen enkele wijze betrekkingen met deze organisatie gehad. De relatie tussen de Baybaşin's en de PKK bestaat uit de contacten die Hüseyin Baybaşin in de jaren 1996-1997-1998

(-blz. 12-)

heeft gelegd op een verzoek uit Turkije. Hüseyin Baybaşin heeft toen, terwijl hij in Nederland was, op verzoek van de militaire autoriteiten van Turkije, contact opgenomen met Abdullah Öcalan en heeft bemiddeld in de besprekingen om te komen tot een onvoorwaardelijke wapenstilstand van de organisatie en de overkomst van Öcalan, rechtstreeks naar Turkije. Deze besprekingen, die tot stand werden gebracht door bemiddeling van Hüseyin Baybaşin, hebben plaatsgevonden in Nederland, op verzoek van defensie, tussen de Vertegenwoordiging van de PKK in Europa en een delegatie van de Generale Staf. Details over deze besprekingen zijn vastgelegd door de

veiligheidsinstanties en de inlichtingendienst van ons land. Het doel van de besprekingen waarbij Baybaşın als bemiddelaar is opgetreden was om, door het bewerkstelligen van een tussenkomst van Abdullah Öcalan, te komen tot een onvoorwaardelijke wapenstilstand van de organisatie en dat Öcalan zichzelf rechtstreeks zou overgeven aan Turkije. Daarvoor is door partijen zelfs een protocol ondertekend. Dit plan had tegelijkertijd de bedoeling een einde te maken aan het Koerdische Probleem dat telkenmale in ons land weer werd opgerakeld. Echter, belanghebbende kringen die zich stoorden aan dit proces hebben in Duitsland, Engeland en Nederland hun plannen uitgevoerd om dit proces te verhinderen. In die periode werd een van de bestuursleden van de PKK in Europa, Kani Yilmaz, die in Engeland zat gedetineerd, vrijgelaten en naar Duitsland gestuurd, waar voor hem vliegensvlug een asielprocedure werd geregeld en aan hem een paspoort werd verstrekt. Het feit dat Yilmaz, in die periode dat de PKK in Europa werd gezien als een terroristische organisatie en een bestuurslid van die organisatie geen visum zou behoren te krijgen, wel erg snel een vluchtelingenstatus, en vervolgens een paspoort kreeg, is een feit dat de aandacht trekt. Direct na aankomst van Kani Yilmaz in Duitsland, heeft hij twee afzonderlijke bijeenkomsten georganiseerd met de bedoeling de verzoening tussen de Generale Staf en Öcalan te ondermijnen. Aan deze in 1997 georganiseerde bijeenkomsten hebben Kani Yilmaz, Duitse autoriteiten en enkele personen van een bevoegd niveau in Turkije deelgenomen. Tengevolge van dit plan van Kani Yilmaz is de afspraak tussen de Generale Staf en Öcalan verbroken, is de rechtstreekse overgave van Öcalan aan Turkije onder stilstand van wapens verhinderd en heeft hij Öcalan via verschillende landen laten rondreizen, waarna hij, onder toezicht van het Westen, op initiatief van het Westen aan Turkije is uitgeleverd. Door een dergelijke gang van zaken is de voortgang van de controle van Turkije verhinderd. Hüseyin Baybaşın is gestraft omdat hij bij deze besprekingen heeft bemiddeld, hij is korte tijd voordat Öcalan Syrië heeft verlaten, in de maand maart van het jaar 1998 gearresteerd. De details van dit proces bevinden zich in de archieven van ons land. Baybaşın heeft, met de belangen van ons land voor ogen, bemiddeld bij besprekingen, die tot doel hadden ons land te verlossen van de ellende van de terreur die over het land is gekomen. Hij is gewoon afgestraft door belanghebbende kringen die bang waren dat zij, als dit plan zou worden uitgevoerd, het internationale drugsverkeer niet meer onder hun controle zouden kunnen houden. De behandelingen waaraan hij in de jaren na 1998 in de gevangenis is blootgesteld zijn een blijk van deze op hem genomen wraak. In Nederland mag volgens de wet isolatie in de gevangenis een jaar duren, maar voor Baybaşın is dit zes jaar toegepast. In die periode is hem ook ieder recht op verdediging ontnomen. Contact met zijn familie is hem, onder voorwending van allerlei redenen, verhinderd. Op alle bezittingen van de familie Baybaşın, ook hetgeen zij uit vererving hebben bekomen, is beslag gelegd. Hierdoor is niet alleen Hüseyin Baybaşın, maar zijn alle Baybaşın's doelwit geworden. Ook zijn in Engeland wonende jongere broer Abdullah Baybaşın en zijn gezin zijn doelwit geworden. Abdullah Baybaşın heeft na de arrestatie van zijn broer Hüseyin Baybaşın, in Engeland en op internationaal niveau activiteiten ondernomen en campagnes gevoerd voor diens vrijlating. Hij heeft wekelijkse protestmanifestaties georganiseerd, waaraan veel mensen deelnamen, en hij heeft er voor gezorgd dat internationale persoonlijkheden de zittingen van Hüseyin Baybaşın bijwoonden. Daarnaast heeft hij, met gebruik making van het respect dat hij genoot door zijn jarenlange verblijf in Engeland, in dat land de afpersingen van Turken door de PKK weten te verhinderen en heeft hij de via deze organisatie uitgevoerde illegale zaken tegengehouden. Dezelfde belanghebbende kringen die zich stoorden aan de activiteiten

van Hüseyin Baybaşın hebben zich deze keer op Abdullah Baybaşın gericht en een campagne gevoerd in de pers tengevolge waarvan hij is gearresteerd.

In tegenstelling tot het door de bende beïnvloede persorganen gepubliceerde nieuws “dat 90 procent van de drugs die in Engeland worden ingevoerd onder controle staan van Baybaşın”, is Abdullah Baybaşın nooit berecht voor een drugsdelict. Ook hier was het opvallend dat de campagne van de onder controle van de bende staande pers bij het verhinderen van de activiteiten van de PKK door Abdullah Baybaşın, terwijl de bestrijding van terreur door Turkije werd toegedekt, effectief is geweest.

In dit door ons instituut opgemaakte rapport worden de details onderzocht van het complot dat door internationale kringen van belanghebbenden stap voor stap tegen de familie Baybasin is geweven. Dit rapport toont met het belang van ons land voor ogen aan hoe ambtenaren die functies bekleden bij diverse staatsorganen en die banden hebben met internationale kringen van belanghebbenden hun bevoegdheden hebben misbruikt.

Hüseyin Baybaşın zegt dat er bewijsstukken bestaan over de internationale drugshandel en de gesprekken en onderhandelingen die hij in het kader van deze handel met de handelaren heeft gevoerd. Het hoofddoel van ons rapport is om als daarvan inderdaad bewijsstukken en documenten bestaan, deze informatie en documenten tijdig en tot op de bodem op een eerlijke manier door de gerechtelijke weegschaal moeten worden gewogen en als zij naar het recht en de rechthebbende toe niet juist zijn beoordeeld, zal dat moeten worden vastgesteld en is het een menselijke en gewetensvolle verantwoordelijkheid om dit in een rapport te analyseren,

(-blz.13-)

en een bijdrage te leveren aan rechtvaardigheid. Tevens is het een fundamentele plicht om dit voor ogen te houden in het kader van de duur van de berechting en de beoordeling.

In ons rapport bevinden zich informatie en documenten met betrekking tot de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden. In ons archief bevinden zich twintig ordners met verslagen/rapporten/processen-verbaal van officiële instanties en rechtbanken. Voor een goede rechtsorde dient te worden vastgesteld welke gegevens uit deze schriftelijke en andere materialen als bewijsstuk dienen te worden geaccepteerd. Dat wil zeggen dat door het accepteren van gegevens die strekken tot twijfel en waanvoorstellingen als harde bewijsstukken, geen sprake is van nationale en fundamentele rechtvaardigheid. Met het algemeen belang voor ogen dient gebruikmaking van alleen naakte bewijsstukken bij het tot stand komen van rechtvaardigheid de absolute leidraad te zijn. Uit een van de documenten in het dossier, een document met het briefhoofd van het Nederlandse Ministerie van Justitie, blijkt dat er voorbereidingen zijn getroffen voor de gewenste aanhouding en gevangenneming. Opvallend belangrijk punt hierbij zijn de onderhandelingsdocumenten van Interpol Turkije-Nederland waaruit blijkt dat Nederland betrekkingen heeft met een bende in Turkije.

In een 15 juli 1997 gedateerd document met een briefhoofd van het Nederlandse Ministerie van Justitie waaruit blijkt dat er telefonisch overleg is geweest met het team dat de operatie binnen het ministerie uitvoert, bevindt zich een stuk waarin staat momenteel onderhandelingen plaatsvinden met de Turkse autoriteiten voor een andere zaak, waarbij “het dossier Baybaşın als drukmiddel wordt gebruikt. En dit terwijl het vormen van een organisatie plaatsvindt door twee of meer personen die samengaan om gezamenlijk misdrijven te plegen. Waargenomen is dat dit voor het onderwerp van ons rapport in deze zaak niet van toepassing is.

Met de verklaring dat “men zal trachten het besluit uiterlijk donderdag te zullen produceren omdat de heer Demmink donderdag met vakantie zal gaan” is de onderhandeling gedocumenteerd.

En het geval waarvoor dit drukmiddel tegenover de Turkse bevoegde autoriteiten werd gebruikt heeft te maken met de in het document genoemde Joris Demmink. Demmink komt in de Nederlandse hiërarchie als Secretaris-Generaal van het ministerie van justitie op de tweede plaats na de minister. De naam Demmink is in Nederland in opspraak geraakt doordat bekend werd dat hij, buiten de uitvoering van zijn functie, betrokken was in schandalen inzake seks die hij had met jonge kinderen en jongens. Toen de Nederlandse pers uitgebreid over de perverse seks “party’s” van Demmink in de Republiek Tsjechië en in Roemenië begon te publiceren, is hierop een publicatieverbod uitgevaardigd, duidelijk is dat men heeft geprobeerd de zaak in de doofpot te stoppen. Bovendien was er, volgens informatie die wij tijdens ons onderzoek ter beschikking hebben gekregen nog iets dat niet tot de Nederlandse pers was doorgedrongen; Demmink had ook in Turkije soortgelijke “party’s” gerealiseerd.

Omdat in 1995 in Bodrum tijdens zo’n “party” een wapen afgang, is de politie ter plaatse gekomen. Gemeld wordt dat over de bende, die de internationale drugshandel regelt, met behulp van hun ondersteuners uit ambtanarenkringen, in Turkije georganiseerde “party” gedetailleerde informatie is verstrekt aan en dat het is geregistreerd door de Turkse veiligheids- en inlichtingendiensten.

De poot van de bende in Turkije die zich stoorde aan de tegelijkertijd plaatsvindende openbaringen van Baybaşin met betrekking tot de internationale drugshandel heeft gebruik gemaakt van dit voorval. Duidelijk is dat het complot dat stap voor stap via deze keten van belanghebbenden is opgezet, is overgegaan in een operatie van belanghebbende kringen die de internationale drugshandel onder controle hebben.

Hoewel dit complot teruggaat tot dat Hüseyin Baybaşin in 1995 naar Nederland kwam, is duidelijk dat de eerste concrete stappen in 1996 zijn gezet. Het is duidelijk dat de openbaringen van Baybaşin in die periode in de Turkse gesproken en geschreven pers over drugshandel die plaatsvindt van het Midden Oosten naar Europa en Amerika, grote onrust teweeg hebben gebracht bij de grote bendes in de drugswereld.

Uit al bekende publicaties en uit informatie en documenten uit de Berechtingsdossiers blijkt dat dit complot door drugsbaronnen is opgezet en uitgevoerd, en is “opgebouwd langs een traject Nederland-Turkije”. Volgens de gegevens die uit de details en de bevindingen in de dossiers naar voren komen, blijkt duidelijk dat de opzetters van het complot een weg hebben bewandeld van “het signaleren en vervolgen van zogenaamde schuldigen, het voorbereiden van beschuldigingen in Turkije, en de vervolging ervan in Nederland laten plaatsvinden.”

Vast staat dat Hüseyin Baybaşin korte tijd nadat hij in 1995 Nederland is binnengereisd, is aangehouden. Toen duidelijk werd dat Hüseyin Baybaşin niet naar Turkije kon worden uitgeleverd, werd in 1996 op de knop gedrukt en is het verkeer voor het complot tussen Nederland en Turkije gestart. Aan de zijde van Nederland is door minister van justitie Winnie Sorgdrager en haar assistent Joris Demmink de zaak aan het rollen gebracht toen de door Hüseyin Baybasin van drugshandel beschuldigde directeur-generaal van politiezaken Mehmet Agar en premier Tansu Ciller begin 1997 met de Nederlandse minister van justitie Sorgdrager hebben gesproken en Tansu Ciller heeft verklaard dat Baybasin, die haar had beschuldigd, “tot zwijgen gebracht moest worden”. Blijkens hetgeen dat daar is besproken en de informatie uit verklaringen heeft Tansu Ciller toen het dossier Demmink op tafel gelegd.

Bekend is dat er in die periode berichten in omloop werden gebracht over Demmink dat hij “in Roemenië en in Tsjechië seks had met kinderen”. Bovendien was dit in een periode dat Demmink’s baas Minister Sorgdrager ook al in de problemen geraakt door een kwestie van 15 ton cocaïne. Zoals bekend, is Nederland een belangrijk centrum voor de Europese drugshandel en worden in dat land “soft drugs” als hasj vrij verkocht in “koffieshops”. Nederland genereert een grote bron van inkomsten aan de hoge belastingen

(-blz. 14-)

die over deze verkoop worden geheven. Gezegd wordt dat Sorgdrager over de kwestie van de 15 ton cocaïne waarover naar de pers is uitgelekt zou hebben gezegd: “-De ambtenaren hebben mij verteld dat het niet om cocaïne ging, maar om hasj- waarmee zij enerzijds ook een bekentenis aflegt, anderzijds zegt dat hasj vrij is, en dat zij verwachtte niet te zullen worden gestraft.”

Eveneens met betrekking tot hetzelfde onderwerp “geeft Demmink, gevolg gevende aan het genomen besluit, aan de Officier van Justitie Hillenaar opdracht om met Ferruh Tankuş te spreken”. Gebleken is dat dit gesprek heeft plaatsgevonden ongeveer zes-zeven maanden voordat Hüseyin Baybaşın in maart 1998 werd aangehouden en na het gesprek tussen Minister Sorgdrager en Tansu Çiller. Terwijl in het gesprek Hillenaar-Tankuş werd gepland “welk delict voor Baybaşın zou worden gerealiseerd om de operatie uit te voeren”. Uit informatie en stukken uit de zaaksdossiers blijkt dat gebeurtenissen die niet hebben plaatsgevonden zijn bekeken alsof zij wel hebben plaatsgevonden.

Voor zover duidelijk zou met het voor Hüseyin Baybaşın opgezette scenario en het plan van het scenario, Turkije het land zijn waar het delict zogenaamd is gepleegd, en Nederland het land waar de vervolging zou worden ingesteld. Duidelijk is dat terwijl de veiligheidsdiensten van beide landen gewoon hun werk deden, het plan stap voor stap is opgebouwd om Hüseyin Baybaşın, die openbaringen deed over de organisaties die zich schuldig maakten aan internationale drugshandel, het zwijgen op te leggen, zodat de smokkel gemakkelijk en op een nog meer gecontroleerde wijze via het traject Turkije door zou kunnen gaan. “Uit Turkije worden, via gesprekken met Tankuş” aan Nederland archieven met telefoongesprekken verstrekt, waarvan wordt gesteld dat zij afkomstig zijn uit telefoontaps uit onderzoek op Baybaşın van de Turkse veiligheidsdiensten daterend vanaf 1989 tot heden.

Die gesprekken onder de loep nemende, blijkt dat er een scenario is opgezet waarbij de gesprekken van die voor 1990 zijn gevoerd zijn “gemixt” alsof ze na 1997 hebben plaatsgevonden en dat ze zodanig zijn “gemonteerd” dat het lijkt alsof een misdrijf is gepleegd. De “mixing” en “montagewerkzaamheden” van doorgaans niet via legale wegen en methoden in binnen- en buitenland beweerdelijk afgeluisterde en werkelijk afgeluisterde telefoongesprekken is door internationale deskundige instanties (met op 11 april 2003 door B.R. Dickey van de instantie genaamd DABRE, op 27 juni 2004 door de deskundige technicus J.W.M. von de Ven, op 6 december 2004 van John Beerends van de instantie genaamd TNO Telecom te Delft opgemaakte deskundige onderzoeksrapporten) bewezen, de documenten daarvan zijn in de gerechtelijke dossiers te zien.

Gebleken is dat in deze solidaire systematische situatie, voordat deze telefoongesprekken aan de rechter die de aanhouding van Hüseyin Baybaşın heeft bevolen zijn voorgelegd, aan de rechter over Hüseyin Baybaşın de informatie is gegeven dat hij wordt “gezocht” als verdachte van het schip de Lucky S dat met 20 ton

drugs is gepakt en dat dat ook de rechter op zitting heeft beïnvloed. Destijds had evenwel zelfs met een eenvoudig onderzoek door de rechtbank vastgesteld kunnen worden of Hüseyin Baybaşın in die tijd inderdaad werd gezocht in verband met de zaak van het schip Lucky S. Het is duidelijk dat deze situatie van invloed is geweest op de inhoud van de zaak en op de te nemen beslissingen. De Nederlandse Rechter-commissaris heeft immers, op basis van het feit dat Hüseyin Baybaşın werd gezocht in verband met de zaak van het tot zinken brengen van het schip de Lucky S besloten tot het afluisteren van de telefoons van Hüseyin Baybaşın. Hierdoor zijn de telefoons van Hüseyin Baybaşın afgeluisterd op basis van een feit dat in werkelijkheid niet bestaat en deze telefoontaps hebben een wezenlijke rol gespeeld bij het totstandkomen van het vonnis. In de bijlagen bij ons rapport bevindt zich een verzoekschrift dat tegen Hüseyin Baybaşın geen zaak aanhangig is gemaakt in verband met dit feit en dat hij geen verdachte is in deze zaak. Het feit dat in de mondiale drugsmarkt langs illegale wegen wordt geproduceerd, gekocht en verkocht, is overal van algemene bekendheid. De feitelijke taken van de ambtenaren van de narcoticateams van de Veiligheidsdiensten bestaan uit het tegengaan van de aankoop, verhoop en de handel en makelaardij in drugs.

Duidelijk is echter dat sommige ambtenaren regelmatig de grenzen van hun bevoegdheden overschrijden en zich laten leiden door hun persoonlijke gevoelens; het verpersoonlijken van een zaak leidt tot grote onrechtmatigheden en dat zij door zich mogelijk regelmatig te hebben laten gebruiken de aanleiding zijn geweest voor het tot stand komen van moeilijk nog zeer moeilijk te herstellen gevolgen. De aanvang, het verloop en het gevolg van de door ons onderzochte gebeurtenissen brengen het bestaan van deze gebeurtenissen aan het licht.

Te zien is ook dat naast het feit dat het niet eenvoudig is om de daders van drugshandel op grote schaal te kunnen aanhouden en aan justitie over te kunnen dragen met jarenlang gewoonte geworden methoden, in de meeste gevallen onrechtmatigheden zijn toegepast. Duidelijk is bijvoorbeeld dat er voorbeelden zijn van besprekingen op korte of lange afstand via de computer plaatsvinden in de informatiesector en dat die niet echt te volgen zijn.

Van de geluidsbanden die tot de belangrijkste bewijsmaterialen behoren van het door ons onderzochte zaaksdossier, blijkt dat niet wetenschappelijk aan de hand van omstandigheden en manier van spreken is vastgesteld of deze gesprekken al dan niet zijn gevoerd door de verdachten in dit dossier. Er kan niet gezegd worden dat de bewijstukken in het dossier zoals of de stemmen toebehoren aan de verdachten en wanneer en op welke wijze de taps zijn aangelegd niet discutabel zijn en dat zij als bewijs zouden moeten worden geaccepteerd. Daar komt nog bij dat de Nederlandse politie in haar tapverbalen aangeeft dat de tapkamer en de opnameapparatuur doorlopend defect waren. Als bijvoorbeeld een evaluatie zou worden gemaakt van genoemde zaken kan gesteld worden dat het bereikte delict een persoonlijke overtuiging niet te boven gaat.

(-blz.15-)

Duidelijk is dat de overtuiging dat het delict is gepleegd, volkomen is gebaseerd op door de decodering van de geluidsopnamen door de veiligheidsambtenaren verkregen decoderingsnotities. Uitgaande van dit punt, is het zeer zinvol om onderstaande alinea's en onderschriften te bestuderen.

VOLGENS HETGEEN OP BASIS VAN WETENSCHAPPELIJKE REGELS IS VASTGESTELD; DE GELUIDSBANDEN WAARVAN WORDT GESTELD DAT ZIJ VAN DE GENOEMDE TELEFOON ZIJN OPGENOMEN KUNNEN ABSOLUUT NIET DIENEN ALS BEWIJS. DEZE GEGEVENS VORMEN JURIDISCH

DISCUTABELE BEWIJZEN IN HET FUNDAMENTELE EN NATIONALE RECHTSSYSTEEM.

HET EXPERTISEONDERZOEK MET BETREKKING TOT DE DIENSTEN INZAKE DE BEWEGENDE EN NIET BEWEGENDE BEELDEN, GELUIDS EN TEKST COMMUNICATIE VIA HET INTERNET, ONZE TEGENWOORDIGE COMMUNICATIE VIA DE COMPUTER EN HET IP NUMMER OP DE COMPUTER:

Bij het onder de loep nemen van de tot de allerbelangrijkste bewijsstukken in de zaaksdossier van de 1e Rechtbank in Zwarte Strafzaken in eerste aanleg in Bekirköy in Istanbul tegen Hüseyin Baybaşın en de overige verdachten, geluidsbanden waarvan wordt beweerd dat zij toebehoren aan Hüseyin Baybaşın, blijkt uit de documenten en bevindingen die wij in handen hebben gekregen dat er, zoals ook door sommige verdachten is verklaard, een scenario is opgezet waarbij telefoongesprekken waarvan wordt gesteld dat zij voor het jaar 1990 hebben plaatsgevonden met elkaar zijn “gemixt” zodat het lijkt alsof zij na het jaar 1997 zijn gevoerd en zijn “gemonteerd” alsof er een delict wordt gepleegd. Blijft over dat niet wettig is bewezen dat deze stemmen toebehoren aan Hüseyin Baybaşın. Om te bewijzen dat de stem van Hüseyin Baybaşı op deze geluidsdragers staat, is het bijvoorbeeld mogelijk om opnamen van de stem van Hüseyin Baybaşın te gebruiken om deze met elkaar te vergelijken. Niet bekend is waarom deze methode niet is toegepast. Gebleken is dat er geen mondeling of schriftelijk bezwaar is gemaakt door Hüseyin Baybaşın of door zijn raadsman. Uit onderzoeksrapporten van deskundigen blijkt dat er, zoals hierboven genoemd, is gemanipuleerd (gemonteerd) met deze (geluids/beeld) registraties, waarvan de meesten via niet legale wegen en methoden zijn verworven.

Bekend is dat het nog steeds mogelijk is om via internet schriftelijke stukken, bewegende of niet bewegende beelden, met of zonder geluid naar de tegenpartij te sturen en telefoongesprekken tot stand te brengen. Gebruik makend van de wetenschappelijke en technische rapporten van Ibrahim AY, Technisch Coördinator bij MONOCOM Bilgisayar en de instantie Diş Tic. Ltd. (= Ltd buitenlandse handel) die door hem zijn opgesteld ten behoeve van conflicten die zich voordoen met betrekking tot het gebruik van internet, dient er rekening mee te worden gehouden dat dezelfde methoden ook hier kunnen worden toegepast.

Op deze manier is een IP nummer dat op een e-mail is te zien, heel eenvoudig na te maken, er kan een vals nummer worden gemaakt en het bericht kan, hoewel het van een geheel andere bron of systeem afkomstig is, getoond worden alsof het afkomstig is van de bedoelde persoon in het valse net.

Om die reden is het, rekening houdend met informatica systemen en hacking-programma's en de bestaande literatuur, heden ten dage zelfs onmogelijk om vast te stellen aan wie een stem op een geluidsopname toebehoort of op informaticaal technisch grond vast te stellen of de opname van een bepaalde machine afkomstig is. Met 'IP forgery' (IP valsheid) en 'IP Spoofing' (IP vervalsing) genaamde technieken is het mogelijk om allerlei IP nummers te vervalsen of te doen berichten met valse adressen en valse IP nummers te verzenden en daarbij te doen voorkomen alsof deze berichten vanaf andere IP nummers zijn verzonden. Er bestaan ook erg veel programma's waarmee IP nummers kunnen worden vervalst (het is zeer eenvoudig om aan het IP nummer dat het doelwit gebruikt voor zijn/haar internetaansluiting te komen

(ICQ, Messenger, een gezonden mail of een eerder gezonden pakket of Trojaans Paard), daarna kan het IP nummer met het genoemde programma worden nagemaakt en kunnen berichten worden verzonden alsof zij afkomstig zijn van de aangevallen persoon. Daarom is het ook niet terecht om om aannemelijk en geloofwaardig te achten dat de beweringen van een telecom-bende dat de stem van een persoon is opgenomen in gesprekken die iemand volgens vanaf een telefoonnummer zou hebben gevoerd en die behoren bij de aan hun provider verbonden apparatuur, zonder meer als wetenschappelijk en wettelijk kunnen worden aangemerkt.

Rekening dient te worden gehouden met het feit dat deze telefoongesprekken reeds tevoren aan de rechter die de arrestatie van Hüseyin Baybaşin heeft bevolen, zijn voorgelegd, mogelijk is getracht is de zittingsrechter te beïnvloeden doordat de informatie werd gegeven dat Hüseyin Baybaşin werd “gezocht” als verdachte voor de met 20 ton drugs gepakte boot, de Lucky S, en moet daarvan afstand worden gehouden. Wat dat betreft zou het in de tijd dat deze zaak speelde voor de rechtbank zelfs met een eenvoudig onderzoekje mogelijk zijn geweest om te achterhalen dat Baybaşin destijds niet werd gezocht in verband met de boot de Lucky S. Er mag niet aan voorbij worden gegaan dat de waarheid hiermee aan het licht had kunnen komen. Duidelijk is dat door het niet toepassen van deze regel van invloed is geweest op vonnissen die tegen hem in binnen- en buitenland zijn gewezen.

(-blz.16-)

De IP nummers van de bij voor deze diensten te gebruiken apparaten kunnen zowel vast als variabel zijn; de IP geeft de identiteit aan van de computer die bij deze dienst wordt gebruikt om een internetverbinding tot stand te brengen. Doordat een variabel IP nummer bij iedere verbinding met het internet wijzigt, geeft dit geen zekerheid omtrent de verbindingidentiteit van een computer.

Gedetailleerd onderzoek laat zien dat de bewering dat de stemmen op de geluidsbanden, die in het zaaksdossier worden aangemerkt als hoofdbewijs, toebehoren aan Hüseyin Baybaşin en de overige verdachten, niet echt geloofwaardig is.

De meeste communicatie die via de computer en via internet tot stand komt, komt tot stand door twee vormen van IP Spoofing. De verbinding wordt gemaakt met gebruikmaking van Socks/Proxy aanbieders ofwel door door het wijzigen van IP pakketten.

Om het IP-adres te verbergen bij het maken van een web/IRC -verbinding, wordt het meeste gebruik gemaakt van een Socks/Proxy aanbieder. Voor iemand met kennis van TCP/IP op een gevorderd niveau, is het wijzigen van IP-pakketten heel eenvoudig.

IP Spoofing door aanpassing van IP-pakketten is zeer effectief en wordt over het algemeen gebruikt bij D.o.S aanvallen of session hijacking.

Hierdoor is het ook hoogst eenvoudig om gebruik te maken van dit systeem op plaatsen waar niet in de eerste plaats wordt gedacht aan goede bedoelingen en het welzijn van de maatschappij.

Het is mogelijk om bij Open Relay-systemen gebruik te maken van het systeem van iemand anders en met het e-mailsysteem, zonder medeweten en toestemming van de beheerder, e-mail aan derden te verzenden. Of een systeem een Open Relay heeft, is heel eenvoudig te achterhalen door met DOS-commando's een Telnet-verbinding te maken. Het gebruik van het Telnet-commando is een van de door de geheime diensten veelvuldig gebruikte communicatiemethoden.

Een andere weg om platte tekst, stilstaande en bewegende beelden of alleen geluidsopnamen of e-mailadressen te versturen vanaf de IP-adressen van deze systemen is om gebruik te maken van wat wij de OPEN RELAY-methode noemen.

Bij de toegang tot dit net, is het, naast het namaken van het IP-adres van de computer, ook mogelijk om desgewenst berichten te verzenden vanaf een computer die reeds verbinding heeft, waarbij het lijkt alsof ze door iemand anders zijn verzonden.

Bovendien is het met een groot aantal computerprogramma's mogelijk om, nadat op de doelcomputer een Trojaans paard of een script is geïnstalleerd, bij iedere verbinding met internet via deze programma's, zowel behoorlijk veel informatie van de computer te halen, als op de computer te plaatsen/installeren zonder dat de gebruiker daar iets van merkt. Daarna kunnen personalia van de gebruiker en allerlei codes met een 'key logger' –(programma's waarmee alle toetsaanslagen kunnen worden geregistreerd). Evenals dat het mogelijk is om via de doelcomputer veel berichten te verzenden zonder dat de persoon in kwestie er iets van merkt, is het ook mogelijk om via een van de hierboven genoemde nodes het IP-nummer van de uitgekozen computer na te maken en informatie te versturen. Nadat de gewenste informatie is verzonden is dit Trojaans paard of dit pakket heel eenvoudig weer van de computer te verwijderen, opnieuw te installeren of zodanig te programmeren dat het zichzelf na een bepaalde tijd vernietigt. Zodoende is het ook mogelijk dat er later in de computer geen enkel spoor van dit programma is terug te vinden. De firewall-programma's die zijn ontwikkeld om de toegang tot de computer tegen te houden, zijn niet voldoende om dit soort aanvallen te voorkomen (4,5).

Verder is het, zoals het erg gemakkelijk is om van een betrekkelijk korte afstand van 100 m. toegang te krijgen tot draadloze ADSL systemen, ook mogelijk om toegang te krijgen door vanaf een willekeurig punt een parallelverbinding te maken met het systeem. Aangezien internet in Turkije nog maar sinds korte tijd in ontwikkeling is, is het niet bekend of Türk Telecom wel voldoende voorzorgsmaatregelen heeft genomen. Het is niet zonder meer aan te nemen dat het Nederlandse Telecombedrijf op dit punt verder is in ontwikkeling; het is best mogelijk dat zal blijken dat ook zij regelmatig slachtoffer worden van deze praktijken. Zelfs over de Verenigde Staten van Amerika kan niet gezegd worden dat zij op dit punt voldoende voorzorgen hebben genomen.

Bekend is dat de bestrijding van de creditcard-fraude van de FBI, IP-vervalsing, het verzenden van virussen en overige internetmisdrijven doorgaans niet succesvol is geweest en slechts in staat is geweest om een van de 700 gevallen op te lossen. Zoals het mogelijk is gebleken voor de hackers om met valse IP's toegang te krijgen tot gigantische systemen, is gebleken dat zelfs toegang is verkregen tot de computers van het Pentagon en doordat zij gebruik maken van doorgangen via diverse computers en netwerken, is het welhaast onmogelijk om deze personen te achterhalen. Overigens is ook bekend dat inlichtingendiensten hackers die dit soort methoden goed kennen, inhuren en voor zich laten werken. (voor een samenvatting van hetgeen hierboven is uiteengezet, de aanvallende computer A gaat, om zijn eigen sporen uit te wissen, via de tussenliggende computer B ofwel rechtstreeks via een van de poorten van het slachtoffer, naar computer C. Met het door hem geïnstalleerde programma kan hij, zonder dat de gebruikers van de computers B en C daar ook maar iets van merken, het door hem gewenste bericht naar het systeem versturen, door het gewenste IP-adres na te maken, ofwel met het IP-adres van computer C.

Zoals hij in het systeem waaraan computer C is gekoppeld, contact kan maken met de nummers 3 en 4, kan hij eveneens contact maken met Türk Telekom nr. 5. Ook kan hij de computer, zonder dat hij hen nodig heeft, via de Hoofd Verbinder (google) of een andere berichtengroep, verbinding maken met een op CüDü of een ander computersysteem. Doordat hij door het door hem geïnstalleerde pakketprogramma of Trojaans paard de IP direct kan herkennen, kan hij vanaf de punten 6, 7 en 8 berichten verzenden met het IP adres van computer C. Om deze redenen bestaat er geen rechtsgeldige wetenschappelijke en juridische mogelijkheid om de feitelijke aanvaller van degene op wiens naam en met wiens IP-adres een bericht is verzonden, te achterhalen. Zoals zich dat bij legio voorbeelden van soortgelijke zaken voordoet, kunnen namaakgevoelige nodes en IP-adressen van Internet Providers in de war raken. Met het programma NeoTrace kunnen in de war geraakte nodes worden getraceerd. Nogal wat servers die hun elektronische mail via een verbinding met yahoo e-mail verzenden, zenden vanaf een hoofddoel als de node in de war is geraakt. Iedere node heeft een apart IP-adres.

Via een programma, gelijkend op de in Turkije het meest gebruikte e-mail website, genaamd <http://www.hotmail.com> zijn verbindingen (nodes) geconstateerd, waarbij iedere verbinding (node) een ander IP-adres heeft en dat van ieder van die adressen op een bericht dat naar dat net gaat kan worden geïntervenieerd.

CONCLUSIE:

Deze gesprekken onder de loep nemende, blijkt dat zij zijn “gemixt” met gesprekken van die voor het jaar 1990 zijn gevoerd alsof zij na het jaar 1997 hebben plaatsgevonden en dat een scenario is opgezet om met gebruik making van “montage” te doen voorkomen alsof een misdrijf is gepleegd. De “mixing” en “montagewerkzaamheden” van doorgaans niet via legale wegen en methoden in binnen- en buitenland beweerdelijk afgeluisterde en werkelijk afgeluisterde telefoongesprekken is door internationale deskundige instanties (met op 11 april 2003 door B.R. Dickey van de instantie genaamd DABRE, op 27 juni 2004 door de deskundige technicus J.W.M. von de Ven, op 6 december 2004 van John Beerends van de instantie genaamd TNO Telecom te Delft opgemaakte deskundige onderzoeksrapporten) bewezen, de documenten daarvan zijn in de gerechtelijke dossiers te zien.

Het op een elektronische mail zichtbare IP-nummer is zeer gemakkelijk na te maken; er kan een vals nummer worden aangemaakt en het bericht kan worden getoond alsof het is verzonden door de persoon die het doelwit is van het valse netwerk, terwijl het in werkelijkheid van een heel andere bron of systeem afkomstig is. Om die reden is het, met het oog op de huidige informatie technologie en de bestaande literatuur, informatie methoden en inbreuk makende programma's, onmogelijk om te stellen dat er een op wetenschappelijk technische gronden gebaseerde wettige en wetenschappelijke basis zou zijn voor de stelling dat het IP-nummer van een bericht is gekoppeld aan een bepaalde machine. Met technieken genaamd ‘IP forgery’ (IP vervalsing) en ‘IP Spoofing’ (IP imitatie) is het mogelijk om alle mogelijke IP-nummers na te maken en berichten te verzenden vanaf andere IP-nummers en berichten met valse IP-nummers te versturen. Daarom is het IP-nummer van een bericht geen wetenschappelijk en wettig bewijs dat het bericht afkomstig is van een aan de beweerde machine gekoppelde, geregistreerde gebruiker van het net.

Bij het onder de loep nemen van de tot de allerbelangrijkste bewijsstukken in de zaaksdossier van de 1e Rechtbank in Zware Strafzaken in eerste aanleg in Bakirköy in

Istanbul tegen Hüseyin Baybaşin en de overige verdachten, geluidsbanden waarvan wordt beweerd dat zij toebehoren aan Hüseyin Baybaşin, blijkt uit de documenten en bevindingen die wij in handen hebben gekregen dat er, zoals ook door sommige verdachten is verklaard, een scenario is opgezet waarbij telefoongesprekken waarvan wordt gesteld dat zij voor het jaar 1990 hebben plaatsgevonden met elkaar zijn “gemixt” zodat het lijkt alsof zij na het jaar 1997 zijn gevoerd en zijn “gemonteerd” alsof er een delict wordt gepleegd. Blijft over dat niet wettig is bewezen dat deze stemmen toebehoren aan Hüseyin Baybaşin. Om te bewijzen dat de stem van Hüseyin Baybaşı op deze geluidsdragers staat, is het bijvoorbeeld mogelijk om opnamen van de stem van Hüseyin Baybaşin te gebruiken om deze met elkaar te vergelijken. Niet bekend is waarom deze methode niet is toegepast. Gebleken is dat er geen mondeling of schriftelijk bezwaar is gemaakt door Hüseyin Baybaşin of door zijn raadsman. Uit onderzoeksrapporten van deskundigen blijkt dat er, zoals hierboven genoemd, is gemanipuleerd (gemonteerd) met deze (geluids/beeld) registraties, waarvan de meesten via niet legale wegen en methoden zijn verworven.

Daarom is het IP-nummer van een bericht geen wetenschappelijk en wettig bewijs dat het bericht afkomstig is van een aan de beweerde machine gekoppelde, geregistreerde gebruiker van het net.

Om deze reden is het op Informatica Technische gronden, gelet op de huidige informatisch technische literatuur, informatica systemen en hacker-programma’s zelfs niet mogelijk om op wettige en wetenschappelijke basis te stellen van wie de stem op een geluidsband is en bij welke machine zij wetenschappelijk technisch behoort. Met ‘IP forgery’ (IP vervalsing) en ‘IP Spoofing’ (IP namaak) genaamde technieken is het mogelijk om alle mogelijke IP nummers na te maken en berichten te verzenden met een vals adres en een valse IP, zodat het lijkt alsof zij van een geheel ander IP nummer afkomstig zijn.

(blz. 18)

GEBEURTENISSEN DIE HEBBEN PLAATSGEVONDEN – BESCHULDIGINGEN

Aangegeven wordt dat Hüseyin Baybaşin degene is die een deel van de drugshandel tussen het Middenosten en Europa in handen heeft. Door de Turkse Veiligheidsdiensten en de Europese Veiligheidsdiensten wordt gesteld dat hij in 1984 in de gevangenis is beland omdat hij in Dover was gepakt met 6 kg. drugs. Gesteld wordt dat bij de DGM (=Tribunaal voor Staatsveiligheid) te Istanbul, een zaak tegen hem is aangebracht onder GVO-nr 1993/14 en dossier nr. 1993/166, naar aanleiding van de aanklacht dat het in 1992 de bedoeling was om 3100 kg morfinebase in Pakistan te laden en in Turkije in te voeren en dat op het moment dat het met mordinebase geladen schip op het moment dat het zou worden onderschept, door de mannen van Hüseyin Baybaşin tot zinken zou zijn gebracht.

Aangegeven wordt dat Hüseyin Baybaşin in de tijd dat deze zaak liep naar Engeland is vertrokken en dat vervolgens bij de DGM te Istanbul ook een zaak is aangebracht onder GCO-nummer 1998/1856 naar aanleiding van de aanklacht dat hij in 1993 drugs zou hebben gesmokkeld met het schip genaamd Lucky-s.

De 8e STRAFKAMER VAN HET TURKSE HOF VAN CASSATIE houdt in haar 25-12-2001

gedateerde vonnis nr. 200/26180, inzake dossiernr. 17460, met betrekking tot vergelijkbare zaken met de zaken die aan Hüseyin Baybaşin worden toegeschreven, in

een zaak die vergelijkbaar is met die van Hüseyin Baybaşın, rekening met het feit dat deze zaak elementen bevat tegen Hüseyin Baybaşın. De reden is dat bij misdrijven als * EEN ORGANISATIE (een samenstelling van twee of meer personen met de bedoeling om misdrijven te plegen) *OPGERICHT MET HET DOEL OM MISDRIJVEN TE PLEGEN (een organisatie van twee of meer personen met de bedoeling om misdrijven te plegen) 765/m.313. van het Turkse Strafrecht van toepassing is. Van een organisatie is sprake indien twee of meer personen zich verenigen met de bedoeling om misdrijven te plegen.

In dit niet bewezen geval, binnen een volledige samenwerking tussen de verdachten en organisatiebegrip, (*opm. Vertaalster: hier houdt de onafgemaakte zin op*)

Wanneer er in deze situatie van uit gegaan zou worden dat de verdachten zich schuldig hebben gemaakt aan het oprichten van een organisatie, zou sprake kunnen zijn van een vormfout en overtreding van de wet.

Het is qua vorm overduidelijk dat in de zaak van Hüseyin Baybaşın een weg is gevolgd die open staat voor vooroordelen en overijlde beslissingen.

Op grond van art. 318 van het Turkse Wetboek van Strafvordering dient de verdachte die niet in staat is op zitting te verschijnen en wordt vertegenwoordigd door zijn raadsman, tijdens de gehouden zittingen te worden ... (ontbrekend werkwoord)... conform art. 314 van de wet en is, met betrekking tot de verdachten, omdat de overtuiging en beoordeling in deze zaak zijn gebaseerd op bewijsmiddelen, die op diverse wijzen met verkregen valse documenten zijn verzameld, en waarvan de meesten niet in overeenstemming met de wetten en in strijd met de onderzoeksresultaten van de rechtbank en de inhoud van het onderzochte dossier zijn. Om die reden betekenen de handelingen van de verdachte onder 313 lid 1 van het Turkse Wetboek van Strafrecht dat hij medewerking heeft verleend aan deze organisatie, en is 313 lid 1 van het Turkse Wetboek van Strafrecht van toepassing.

De mogelijkheid bestaat dat bij de beoordeling van de bewijsstukken met betrekking tot de verdachten vergissingen zullen worden gemaakt en hierover gesproken zal gaan worden.

Op basis van de bewering dat de politieambtenaren van de afdeling zware criminaliteit van de districten Noord Oost Nederland de telefoongesprekken van Hüseyin Baybaşın op band hebben opgenomen en naar de Turkse autoriteiten hebben gezonden, dat een van die banden en het Kurmaans en de andere in een zaza dialect waren, dat naar aanleiding van de interpretatie van de GECODEERDE GESPREKKEN op deze cassettes wordt aangenomen dat Hüseyin Baybaşın ILLEGALE BUITENLANDSE CONTACTEN HEEFT, dat uit de gesprekken op de cassettes blijkt HOE EN OP WELKE WIJZE HIJ HET SLACHTOFFER HEEFT DOEN VERMOORDEN EN OP WELKE WIJZE HIJ EEN ORGANISATIE HEEFT OPGERICHT, is een procedure aanhangig gemaakt tegen Hüseyin Baybaşın, Yavuz Yavuztürk, Osman Katmer en Düzgün Dilaver Eren wegens het oprichten van een organisatie die tot doel heeft het plegen van misdrijven, uitlokking van moord, uitlokking van handelen in strijd met wet nr. 6136 en het witwassen van zwart geld.

Dat de geheime onderhandelingen en betrekkingen achter de arrestatie en gevangenzetting van Hüseyin Baybaşın in maart van het jaar 1998 in Nederland aan het licht zijn gekomen, is bij de publieke opinie bekend.

(-blz. 19-)

Het is onvermijdelijk om de bewijzen van de door de drugsbendes, die zich stoorden aan de openbaringen die Hüseyin Baybaşın in die periode deed over de 'internationale

drugshandel', gevoerde besprekingen en onderhouden betrekkingen voor ogen te houden.

Er dient rekening mee te worden gehouden dat indien, nadat de hieronder genoemde activiteiten die onderdeel uitmaken van het delict zijn omschreven, en na de beoordeling van de te omschrijven feiten op basis van de duidelijke en gedetailleerde uitleg in de strafwetgeving bij het bepalen van de te wijzen vonnissen en op te leggen straffen, niet op tijd vonnis kan worden gewezen, fouten worden gemaakt die tot gevolg kunnen hebben dat aan een persoon of personen hierdoor nadeel wordt berokkend dat, in geval zich moeilijk herstelbare gevolgen voordoen, van invloed zal zijn op een ongelijkwaardige toepassing van de het allerhoogste recht.

Een bijna al een eeuw durende grote binnenlandse gedepolitiseerde strijd en de redenen voor deze strijd is de maatschappelijke problematiek in onze wereld, het is "een wond van de mensheid die maar niet geneest" die voortduurt. En met name, als we kijken naar de terroristische aanvallen op 11 september 2001 tegen Amerika, en kijkend naar de gevolgen en de ontwikkelingen die daarmee gepaard zijn gegaan, en in dit ontwikkelingskader heeft Amerika een nieuw monster gecreëerd, en dan met name het in Afghanistan gevestigde Taliban regime dat de Amerikanen proberen omver te werpen, waardoor in de wereld nieuwe problemen zijn ontstaan en als wij dit aankaarten, dan is dat niet omdat wij hardvochtig zijn. In eerste instantie werd de interventie van Amerika in Afghanistan gezien als het brengen van vrede en veiligheid, maar toen de doelstellingen in Afghanistan niet werden verwezenlijkt en er een groot en wereldomvattend probleem ontstond, heeft men geprobeerd om de drugstransporten te beheren en controleren. In algemene zin was dit de doelstelling en ondanks dat er ernstige problemen zijn ontstaan, en deze zijn van tijd tot tijd door de vingers gezien, en daardoor is de doelstelling om veiligheid te brengen nooit verwezenlijkt. Een van de grootste en belangrijkste problemen van Afghanistan, en zelfs een bedreiging voor de wereld, is de productie van drugs, die men feitelijk niet goed genoeg heeft kunnen terugdringen, zelfs de operaties om dit tegen te gaan op de productieplaatsen en het falen hiervan moet gezien worden als een stimulans en dit maakt het probleem ernstig en groot. Een groot deel van deze studie berust op besprekingen en waarnemingen tijdens bezoeken aan Afghanistan tussen 7 januari 2004 en 4 februari 2004. De waarheid omtrent Afghanistan is waargenomen door verschillende analisten en strategen.

(blz.20)

PLAATS EN TIJDSVERLOOP VAN HET DELICT, RECHTSZITTINGEN MOETEN ONDERZOCHT WORDEN, EN ONDANKS DAT ER OFFICIEEL BEWIJSMATERIAAL TOEGELATEN HAD MOETEN WORDEN, IS DIT NIET GEBEURD.

HET VONNIS IS VOLGENS DE WETGEVING VAN DE TURKSE REPUBLIEK GEVELD

(Eerdere en latere wetten die worden toegepast op de vonnissen en de daarbij komende conclusies worden tegen elkaar afgewogen en bekeken.)

Wet 5252 : "de procedure bij toegepaste vonnissen" hoofdstuk 9, de 3e paragraaf, alinea "de procedure bij toegepaste vonnissen, eerdere en latere wetten die worden toegepast op de vonnissen en de daarbij komende conclusies worden tegen elkaar afgewogen en bekeken", van straffen moet worden vastgesteld dat ze recht doen aan de verdachte, door de rechtban moeten beide wetgevingen worden toegepast en worden aanvaard.

Wet 765 van de wetgeving van de Turkse republiek: er wordt gebruik gemaakt van wet 5237 als wet 765 niet toegepasbaar is. Hierdoor kan wet 5237 recht doen aan de verdachte.

Wet 5237 van de wetgeving van de Turkse republiek, paragraaf. 191, dat de verdachte ten tijde van het delict of voor het delict verdovende middelen heeft gebruikt of niet heeft gebruikt en dat daarvoor er controle en een behandeling moet plaatsvinden en er moet besproken worden, kijkend naar de situatie van de verdachte, dat er op valse gegevens een vonnis is uitgebracht. Het drukmiddel dat is uitgeoefend op de Turkse bevoegdheden, houdt verband met de in een document genoemde naam Joris Demmink. Demmink komt in de Nederlandse hiërarchie als Secretaris-Generaal van het Openbaar Ministerie op de tweede plaats na de minister. De naam Demmink is in Nederland in opspraak geraakt doordat bekend werd dat hij, buiten de uitvoering van zijn functie, betrokken was in schandalen inzake seks die hij had met jonge kinderen en jongens. Toen de Nederlandse pers uitgebreid over de perverse seks"party's" van Demmink in de Republiek Tsjechië en in Roemenië begon te publiceren, is hierop een publicatieverbod uitgevaardigd, duidelijk is dat men heeft geprobeerd de zaak in de doofpot te stoppen.

(-blz.21-) Bovendien was er, volgens informatie die wij tijdens ons onderzoek ter beschikking hebben gekregen nog iets dat niet tot de Nederlandse pers was doorgedrongen; Demmink had ook in Turkije soortgelijke "party's" gerealiseerd.

Omdat in 1995 in Bodrum tijdens zo'n "party" een wapen afging, is de politie ter plaatse gekomen. Gemeld wordt dat over de door bende, die de internationale drugshandel regelt, met behulp van hun ondersteuners uit ambtanarenkringen, in Turkije georganiseerde "party" gedetailleerde informatie is verstrekt aan en dat het is geregistreerd door de Turkse veiligheids- en inlichtingendiensten.

De poot van de bende in Turkije die zich stoorde aan de tegelijkertijd plaatsvindende openbaringen van Baybaşin met betrekking tot de internationale drugshandel heeft gebruik gemaakt van dit voorval. Duidelijk is dat het complot dat stap voor stap via deze keten van belanghebbenden is opgezet, is overgegaan in een operatie van belanghebbende kringen die de internationale drugshandel onder controle hebben. Als wij een voorbeeld moeten geven: Hof van Cassatie van Turkse republiek, 10e strafkamer, E. 2004/9501 K. 2004/11016 T. 4.11.2004: dit vonnis en de onderstaande verklaring moeten bij de totstandkoming van het strafdossier als even belangrijk gezien worden. Maar uit het speciale onderzoeksrapport dat over deze strafdossiers is opgemaakt, blijkt dat die vergelijking niet is toegepast en dat er niet genoeg bevestigende feiten zijn geconstateerd.

Bijvoorbeeld: de 10e strafkamer van de Rechtbank in Zware Strafzaken heeft in een soortgelijke zaak een beslissing genomen en het onderwerp van ons rapport is vergelijkbaar met de strafdossiers van die zaak, en kunnen gebruikt worden als vergelijkend voorbeeld.

Wat als vergelijkend gezien kan worden, waar al een vonnis voor is uitgesproken, waarbij de naam van Hüseyin Baybasin voorkomt en een zaak die nog steeds voortduurt bij de Eerste Rechtbank van Zware Strafzaken in Bakirköy, en het vonnis van de 10e Strafkamer waar het vonnis zal onderzocht worden en er zal worden gekeken of er zaken zijn in de zaak van Hüseyin Baybasin die overeenkomstige delen hebben, in de zaak die tegen Hüseyin Baybasin is geopend waarin veronderstellingen worden gedaan dat er geen organische band bestaat. De reden voor het doen van deze beschuldigingen treedt voort uit het gevoel van wraaknemen. Je kunt geen enkel bewijsmateriaal gebruiken om allerlei beschuldigingen te bevestigen. Als je in het buitenland een delict pleegt, dan wordt er gekeken naar het internationale strafrecht en

het Turks strafrecht en wat wij zien is dat de regels niet in overeenstemming zijn en dat er geen verdragen en overeenkomsten in het wetboek tot stand zijn gekomen. Bijvoorbeeld:

1. STRAFBARE FEITEN PLEGEN IN EEN ANDER LAND

(in het voordeel van de verdachte wordt de wet van dat land toegepast – vorming van een organisatie om drugs te verhandelen),

2. HET LAND WAARVAN DE WETGEVING WORDT TOEGEPAST

(Een strafbaar feit dat in het buitenland is gepleegd, dat in Turkije wordt berecht.)

3. VORMING VAN EEN ORGANISATIE DIE 2-3 VERSCHILLENDE DRUGS VERHANDELT (Als een in het buitenland gepleegd delict in Turkije wordt berecht, dan wordt bekeken of de wetgeving van het andere land in het voordeel van de verdachte is - er wordt gekeken of de stof waarmee hij is aangehouden een drug is, en die stof wordt opgestuurd naar het gerechtelijke laboratorium)

4. HET VERHANDELEN VAN DRUGS

(Als een in het buitenland gepleegd delict in Turkije wordt berecht, dan wordt bekeken of de wetgeving van het andere land in het voordeel van de verdachte is - er wordt gekeken of de stof waarmee hij is aangehouden een drug is, waarvoor die stof wordt opgestuurd naar het gerechtelijke laboratorium) 765/m. 10/1,403m.

(blz. 22) De Turkse wet, artikel 10/a “wanneer een burger die in het buitenland een strafbaar feit pleegt of een buitenlander die in Turkije wordt berecht, wordt er gekeken naar de wet van het land waar het delict is gepleegd en naar de Turkse wetgeving, en er wordt bepaald welke in het voordeel van de verdachte kan worden toegepast. Die wetgeving moet onder ogen gezien worden en bekeken worden vanuit het oogpunt van het buitenlandse recht. Hij moet berecht worden volgens de Turkse wetgeving en men moet kijken wat er in de Turkse wetgeving staat en kijken wat in de Turkse wetgeving gevonden kan worden dat overeenkomt met de wetgeving van dat andere land, en dienovereenkomstig berecht worden.” Volgens de wet moet de verdachte, wanneer de plaats van het delict Libanon is, berecht worden volgens de Libanese wetgeving. De verdachte I.Ö., die wordt berecht voor het vormen van een organisatie om drugs te verhandelen, daarbij is de uitkomst dat hij voor het verhandelen van drugs berecht moet worden en daarbij wordt gekeken naar vorming van een organisatie om drugs te verhandelen of de intentie hebben gehad om dit strafbare feit te plegen, daarbij is het bij de Rechtbank in Zwarte Strafzaken voldoende om hem te berechten, het is zeker en geloofwaardig en van alle veronderstellingen ontheven dat de bewijzen in het dossier tegen de verdachte waar zijn.

Volgens de bekentenis:

De feiten die zijn verzameld op grond van de verklaring die we in handen hebben over de ontwikkeling en uitkomst van wat gebeurd is, moeten wetenschappelijk en technologisch onderzocht worden, en juridisch moet worden beoordeeld of hierover nog discussiepunten bestaan. Echter, als we kijken naar art. 10a van de Turkse wet “wanneer iemand die in een ander land een strafbaar feit heeft gepleegd en in dat land of in Turkije wordt berecht, zal met inachtneming van de buitenlandse wetgeving en het gepleegde delict een straf worden

opgelegd die volgens de Turkse wetgeving van toepassing is en die het dichtst bij de buitenlandse wetgeving komt.” Volgens de regels van het land waar het strafbare feit is gepleegd, Nederland, moet de wetgeving die geldt in dit land op de juiste manier worden toegepast en moet er een vonnis komen dat past bij zijn wetgeving, en dat heeft men niet in acht genomen. Met heel veel bewijsmateriaal blijkt, hoewel dit complot teruggaat naar het jaar 1995, toen Hüseyin Baybasin naar Nederland kwam, is duidelijk dat de eerste concrete stappen in 1996 zijn gezet. Het is duidelijk dat de openbaringen van Baybasin in die periode in de Turkse gesproken en geschreven pers over drugshandel die plaatsvond van het midden Oosten naar Nederland, grote onrust teweeg hebben gebracht bij grote bendes in de drugswereld. Uit informatie en documenten uit de publicaties uit het berechtingsdossier blijkt dat dit complot door drugsbaronnen is opgezet en toegepast, en is opgebouwd langs een traject Nederland-Turkije. Volgens de gegevens die uit de details en de bevindingen in de dossiers naar voren komen, blijkt duidelijk dat de opzetters van het complot een weg hebben bewandeld van “het zogenaamd constateren van delicten, onderzoek en delict-elementen, het signaleren van de schuldigen in Turkije voor te bereiden en de vervolging in Nederland te doen plaatsvinden.” Het staat vast dat Hüseyin Baybasin kort nadat hij in 1995 Nederland is binnengereisd, hij is aangehouden in Breda. Toen duidelijk werd dat Hüseyin Baybasin niet naar Turkije kon worden uitgeleverd, werd in 1996 op de knop gedrukt en is het verkeer voor het complot tussen Nederland en Turkije gestart.

(blz.23)

Aan de zijde van Nederland is door minister van justitie Winnie Sorgdrager en haar assistent Joris Demmink de zaak aan het rollen gebracht toen de door Hüseyin Baybasin van drugshandel beschuldigde directeur-generaal van politiezaken Mehmet Agar en premier Tansu Ciller begin 1997 met de Nederlandse minister van justitie Sorgdrager hebben gesproken en Tansu Ciller heeft verklaard dat Baybasin, die haar had beschuldigd, “tot zwijgen gebracht moest worden”. Blijkens hetgeen dat daar is besproken en de informatie uit verklaringen heeft Tansu Ciller toen het dossier Demmink op tafel gelegd. Bekend is dat er in die periode berichten in omloop werden gebracht over Demmink dat hij “in Roemenië en in Tsjechië seks had met kinderen”. Bovendien was dit in een periode dat Demmink’s baas minister Sorgdrager ook al in de problemen was geraakt door een kwestie van 15 ton cocaïne. Zoals bekend, is Nederland een belangrijk centrum voor de Europese drugshandel en worden in dat land “soft drugs” als hasj vrij verkocht in “koffieshops”. Nederland genereert een grote bron van inkomsten uit de hoge belastingen die over deze verkoop worden geheven. Gezegd wordt dat Sorgdrager over de kwestie van de 15 ton cocaïne waarover naar de pers is uitgelekt zou hebben gezegd: “De ambtenaren hebben mij verteld dat het niet om cocaïne ging, maar om hasj” waarmee zij enerzijds ook een bekentenis aflegt, anderzijds zegt dat hasj vrij is, en dat zij verwachtte niet te zullen worden gestraft.

Joris Demmink, die zich speciaal heeft beziggehouden met de zaak van Hüseyin Baybasin in Nederland, is in november 1995 als toerist hier geweest en in juni 1996 in Antalya voor een internationale bijeenkomst. Daarnaast is hij Turkije in- en uitgereisd in de jaren 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003 en meestal wiste hij zijn sporen. Deze gegevens zijn verzameld bij officiële en speciale inlichtingendiensten. Er is ook geconstateerd dat hij onder verschillende namen Turkije is binnengereisd.

Eveneens met betrekking tot hetzelfde onderwerp geeft Demmink, gevolg gevende aan het genomen besluit, aan de Officier van Justitie Hillenaar “opdracht om met Ferruh Tankuş te spreken”. Gebleken is dat dit gesprek heeft plaatsgevonden ongeveer zes-zeven maanden voordat Hüseyin Baybaşin in maart 1998 werd aangehouden en na het gesprek tussen Minister Sorgdrager en Tansu Çiller. Terwijl in het gesprek Hillenaar-Tankuş werd gepland “welk delict voor Baybaşin zou worden gerealiseerd om de operatie uit te voeren”.

Voor zover duidelijk zou met het voor Hüseyin Baybaşın opgezette scenario en het plan van het scenario, Turkije het land zijn waar het delict zogenaamd is gepleegd, en Nederland het land waar de vervolging zou worden ingesteld. Duidelijk is dat terwijl de veiligheidsdiensten van beide landen gewoon hun werk deden, het plan stap voor stap is opgebouwd om Hüseyin Baybaşın, die openbaringen deed over de organisaties die zich schuldig maakten aan internationale drugshandel, het zwijgen op te leggen, zodat de smokkel gemakkelijk en op een nog meer gecontroleerde wijze via het traject Turkije door zou kunnen gaan. “Uit Turkije worden, via gesprekken met Tankuş” aan Nederland archieven met telefoongesprekken verstrekt, waarvan wordt gesteld dat zij afkomstig zijn uit telefoontaps uit onderzoek op Baybaşın van de Turkse veiligheidsdiensten daterend van 1989 tot 1997.

Die gesprekken onder de loep nemende, blijkt dat er een scenario is opgezet waarbij de gesprekken die voor 1997 zijn gevoerd zijn “gemixt” alsof ze na 1997 hebben plaatsgevonden en dat ze zodanig zijn “gemonteerd” dat het lijkt alsof een misdrijf is gepleegd. Onze constatering en waarnemingen zijn gedetailleerd en duidelijk. De “mixing-” en “montagewerkzaamheden” van de telefoongesprekken zijn door internationale deskundige instanties bewezen (met op 11 april 2003 door B.R. Dickey van de instantie genaamd DABRE, op 27 juni 2004 door de deskundige technicus J.W.M. von de Ven, op 6 december 2004 van John Beerends van de instantie genaamd TNO Telecom te Delft opgemaakte deskundige onderzoeksrapporten), de documenten daarvan zijn in de gerechtelijke dossiers te zien. Desondanks wilden de Nederlandse instanties dit bewijsmateriaal niet accepteren. Voordat de telefoongesprekken aan de rechter die de aanhouding van Hüseyin Baybasin heeft bevolen zijn voorgelegd, is aan deze rechter informatie gegeven over Hüseyin Baybasin, die zou worden “gezocht” als verdachte in de zaak van het schip de Lucky S, waarin 20 ton drugs werd gevonden, waardoor de rechter is beïnvloed. Destijds had evenwel zelfs met een eenvoudig onderzoek door de rechtbank vastgesteld kunnen worden of Hüseyin Baybaşın in die tijd inderdaad werd gezocht in verband met de zaak van het schip Lucky S.

Hoewel de Officier van justitie Hillenaar allereerst verzweeg, dat hij met Tankus gesproken had, werd hij toen hij op de terechtzittingen van 21 en 22 oktober 2001 als getuige plaats moest nemen, gedwongen dit toe te geven. Maar hij zei: “Wij hebben toen niet over het probleem Baybasin gesproken.” Als reden daarvan gaf hij aan dat Tankus destijds nog geen chef van de Narcotica-brigade was. Als hij gezegd had: “Ja we hebben over dat onderwerp gesproken” dan zou men zich wel hebben afgevraagd wat zij bespraken, als het niets met de zaak Baybasin te maken had !

Dat de telefoongesprekken, die de bron vormen voor de veroordeling van Baybasin, via “montage” van de afgeluisterde gesprekken aan elkaar geschakeld werden en dat daarmee een scenario werd ontworpen, is naderhand door de op dat terrein deskundige specialisten en instellingen gedocumenteerd. Ondanks het feit dat twee afzonderlijke expertises van een Nederlands en een Amerikaans bedrijf documenteren “dat de registratie van de telefoongesprekken op ernstige wijze vervalst is” wordt een en ander door de veroordelende rechtbank niet in aanmerking genomen. Bovendien worden bij die “montage” nog vele in het oog springende fouten gemaakt.

Bijvoorbeeld: de afgeluisterde gespreksregistratie van Baybasin met zijn advocaat uit het jaar 1993 wordt in het ontworpen scenario als gevoerd in het jaar 1997 voorgesteld. Maar zelfs een brief van de advocaat, met wie Baybasin het gesprek voerde en waarin hij uiteenzet dat hij dit gesprek met zijn client in het jaar 1993 voerde, wordt door de rechtbank genegeerd. Het scenario, dat voor Baybaşın ontworpen wordt en dat als reden voor zijn veroordeling wordt aangevoerd berust op twee voorvallen, het vermoorden van een persoon in İstanbul in het jaar 1997 ten gevolge van ‘uitlokking’ door Baybaşın en een partij heroine van 22 kilo, die bij de grenspost Kapıkule bij Edirne in beslag wordt genomen. Voor wat betreft de moord wordt Baybaşın in de rol van aanstichter afgeschilderd door de ‘overtuiging’ die tot stand

komt uit de telefoongesprekken, die Baybaşın met de zogenaamd op zijn uitlokking vermoorde persoon heeft gevoerd. Maar bij de Rechtbank voor Zware Strafzaken te Bakırköy, die de zaak behandelt wordt de zogenaamd door Baybaşın ‘uitgelokte’ persoon Yavuz Yavuztürk vrijgesproken. Terwijl Baybaşın dan normaal gesproken ook vrijspraak had moeten krijgen, wordt de overbrenging van Baybaşın uit de gevangenis voor het benodigde (-blz. 24-) verhoor in de procedure door de Nederlandse autoriteiten verhinderd. De Rechtbank voor Zware Strafzaken te Bakırköy wil het dossier kunnen afsluiten en verzoekt via officieel schrijven aan Nederland om dan daar een verklaring van Baybaşın te mogen afnemen, maar ook dat wordt negatief beantwoord. Twee Roemenen, die bij de grenspost Kapıkule bij Edirne worden aangehouden met de 22 kilo heroine worden, zonder dat daar een officieel bevel voor is, met grote spoed naar İstanbul overgebracht en deze Roemenen, die geen Turks spreken, worden daar verhoord door een daar werkzame politieagent. Ten gevolge van ingesteld onderzoek blijkt naderhand, dat de politieagent, die zijn handtekening onder het proces-verbaal zette als tolk, helemaal geen Roemeens kent. De als verdachten gehoorde Roemenen verklaren later dat zij hun in het Turks gestelde verklaringen moesten tekenen, maar dat zij Baybaşın helemaal niet kennen. Anderzijds kan ook uit de geregistreerde telefoongesprekken niet worden vastgesteld dat er van enige verbinding tussen Baybaşın en deze twee Roemenen sprake was. Mensen als Tayar Cetinkaya, die werken voor Europese politiediensten, die niet kundig en niet bevoegd zijn om Turkse dialecten of Roemeens te vertalen, kunnen geen materiaal aanvoeren dat als bewijs kan dienen, en als hun vertalingen niet toereikend zijn, is het in een strafzaak zo dat er naar de feiten gekeken moet worden die als bewijs kunnen dienen.

Anadolu Nieuws heeft kunnen vaststellen dat de bij de betrokken operatie werkzame functionarissen in ieder van beide zaken een groot aantal wetsovertredingen begaan hebben. Een daarvan is, dat de persoon genaamd Hüdai Sayın, die als leidinggevende optrad, na deze operatie een beurs gekregen heeft en in Nederland aan de Universiteit van Utrecht en de F.Alexander Universiteit onderwijs gevolgd heeft. Anadolu Nieuws heeft dit gedocumenteerd en de gegevens staan zelfs op de officiële internetsite van de politie.

Ook is aan het licht gekomen en in verschillende persorganen gepubliceerd, dat dezelfde functionaris als mol gewerkt heeft voor Urfi Çetinkaya, die momenteel in de gevangenis een straf uitzit voor heroïnesmokkel.

Baybaşın is momenteel dank zij de uit de afgeluisterde telefoongesprekken geconstrueerde ‘strafbare feiten’ tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld in Nederland. Hoewel de telefoongesprekken vervalst zijn en bestaan uit gesprekken die jaren eerder gevoerd zijn dan de data van de ten laste gelegde feiten en om die reden “als juridische bewijs niet gebruikt zullen kunnen worden” volgens de daaromtrent uitgebrachte deskundigenrapporten, ’s hij toch veroordeeld. Hij heeft een periode van zes jaar “onder verzwaaard isolement” in een bijzonder type gevangenis moeten doorbrengen, hetgeen ook al weer in strijd is met de Nederlandse wetten.

Baybaşın zegt: “Wat mij overkomen is, is gebeurd omdat ik gesproken heb over de internationale drugsmokkel, die een pest voor Turkije is geworden.”

En hij vervolgt: De drugsmokkel is niet alleen een zaak van smokkel; via deze weg wordt ook getracht Turkije te destabiliseren en onder controle te brengen. Ik heb steeds Turkije gediend en mij opgesteld tegenover de vijanden van Turkije. Bijna alle staten in het Westen hebben belangen bij de drugshandel. Via de door Turkije verlopende drugsmokkelroutes trachten zij de binnen de staat werkzame drugsbendes te versterken en de destabilisatie ook een etnische component te geven. Ik ben bestraft, omdat ik geprobeerd heb Turkije te helpen tegen de terreur van de PKK waarmee Turkije te maken kreeg.”

Door een aantal belanghebbende groepen is vanuit Turkije naar Nederland een gepensioneerd politieambtenaar Mehmet MARSIL gestuurd en met daarbij het doel om de persoon waar complot voor is gefabriceerd te bestraffen. Het is raar dat een gepensioneerd politieagent een paspoort heeft dat een actieve politieagent normaliter zou moeten hebben en de reden dat hij naar Nederland zou zijn gegaan om werk te vinden, is niet plausibel. De verklaringen en de feiten die deze persoon weergeeft, hoeven niet gezien te worden als waarheid. Als wij naar dit onderwerp kijken, en we zouden onbevooroordeeld kijken naar de verklaringen en de gegevens die Hüseyin Baybasin geeft, ondanks dat je het niet diepgaand zou onderzoeken, kom je er toch achter dat er een scenario is gesmeed in deze hele gebeurtenis.

BEIDE GEBEURTENISSEN, ANALYSES EN CONSTATERINGEN, VIA DE RECHTBANK VERKREGEN BEWIJSSTUKKEN, DE WETTEN VAN DE TURKSE REPUBLIEK EN DE INTERNATIONALE VERDRAGEN, WETTEN.

De zaken die tegen Hüseyin Baybasin zijn aangespannen, worden binnen het Turkse rechtssysteem door verschillende van elkaar gescheiden eenheden behandeld.

(blz.25) Hüseyin Baybasin, Yavuz Yavuztürk, Osman Katmer en Düzgün Dilaver Eren worden ervan verdacht een criminele organisatie te hebben opgericht, dit wordt behandeld in de rechtbank nr. 4 van Istanbul; verder worden zijn beschuldigd van het laten liquideren van een persoon volgens art. 6136 bij de Rechtbank voor Zware Strafzaken van Bakirköy (op 13.12.2001 heeft de Resmi Gazetede (Staatscourant – noot vert.) bericht over een wijziging van een aantal strafwetten), volgens Staatveiligheidsrechtbank (DGM?) is er gekeken naar de zaak bij de Rechtbank voor Zware Strafzaken nr. 2001/429 E., zijn deze zaken samengevoegd en zal de berechting over dit dossier plaatsvinden.

MOORD

Het in de Engelse krant The Guardian verschenen artikel is in alle opzichten merkwaardig. Volgens deze krant heeft, nadat de Baybasins zich in Engeland hadden gevestigd, een aantal Engelse overheidsfunctionarissen gesprekken en contacten met hen gehad en is hen beloofd dat ze gesteund zouden worden. “Na dit gesprek mochten de Baybasins, die “in Turkije gevaar liepen”, zich permanent in Engeland vestigen. De Baybasins zouden dit land onder heroïne hebben bedolven. Ze zouden aan de ene kant als informant voor de douane hebben gefungeerd, en aan de andere kant zouden zij midden jaren '90 negentig procent van de heroïnehandel in Engeland in handen hebben gehad. Er wordt ook gezegd dat de Baybasins betrokken zijn geweest bij de liquidatie van 25 personen.”

De krant die deze beschuldigingen kenbaar heeft gemaakt aan de publieke opinie is door een aantal buitenlandse geheime diensten gesteund om deze geruchten te verspreiden, en wel de FBI - CIA, M6, MI5, MI6, MOSSAD.

Na de aanslagen in Londen op 7 juni heeft de Engelse geheime dienst MI5 informatie gegeven aan Spanje en Nederland over een aantal Koerden in Londen. Een andere beschuldiging is “dat Russische spionnen voor de liquidatie van de in Istanbul wonende twee Tsjetsjenen hulp hebben gevraagd van de Baybasins, maar de Baybasins zijn niet ingegaan op dit verzoek”. Deze beschuldiging wordt door Hüseyin Baybasin op duidelijke en stellige manier ontkend en er is nooit bewijs voor die beschuldiging gevonden.

Een ander bewering is dat de reispassen en verblijfsdocumenten van de Baybasins zijn geregeld door Engelse politici en één van deze Engelse politici zou de voor integratie verantwoordelijke assistent van de minister van binnenlandse zaken Tony Mc Nulty zijn. In The Guardian wordt beweerd dat Hüseyin Baybasin tot 2002 contact heeft gehad met de

terreurorganisatie PKK; de journalisten kenden hem als iemand die de PKK en daarnaast ook nog verschillende hooggeplaatste Turken financieel ondersteunde en die een diplomatiek paspoort had.

ZWARE BESCHULDIGING

The Guardian beweert dat Baybasin met steun van Turkse diplomaten en Turkse functionarissen bij de Navo een groot aantal drugstransporten heeft georganiseerd: “Nadat Hüseyin Baybasin in 1995 naar Engeland ging, heeft de EU druk op Turkije uitgeoefend om de heroïnehandel te bestrijden.” En verder dat een aantal Turkse functionarissen in Ankara zich heeft verrijkt met deze handel. Volgens de krant heeft Baybasin aan de Engelsen een aantal namen genoemd van belangrijke politici en hooggeplaatste militairen, en deze hebben zijn beweringen serieus genomen.

The Guardian verklaart dat Hüseyin Baybasin over het Susurluk-schandaal informatie heeft verstrekt aan Engeland. De krant wijst erop dat in dezelfde periode een Duitse rechtbank de toenmalige vice-premier Tansu Ciller ervan beschuldigde drugshandelaren te beschermen. Zoals we weten, heeft de zogeheten Taliban, die zich beijvert voor de ware Islam, de productie van drugs verboden. Na de Amerikaanse interventie in Afghanistan, is de productie van drugs toegenomen. Na de val van het Taliban-regime, zijn vele drugsbazen richting Afghanistan gegaan en dat heeft ervoor gezorgd dat het drugsprobleem in Afghanistan is toegenomen. Parallel hieraan is in dat land de productie elk jaar toegenomen, en zijn de drugs langs verschillende wegen verhandeld. Het is niet alleen een probleem van Afghanistan, maar het is een probleem van de regio, en het is een probleem dat de hele wereld bedreigt.

(blz. 26) Volgens bronnen van de Verenigde Naties is na het verdwijnen van het Taliban-regime in de eerste jaren de productie van drugs met 35% gestegen. Dat dit cijfer elk jaar stijgt, is opvallend. In de Taliban-periode had Afghanistan een drugsproductie van 180 ton en vanaf 2003 is dit gestegen tot 4.000 ton.

Volgens een rapport van de Verenigde-Naties rapport zijn de belangrijkste inkomsten van het Afgaanse volk afkomstig van de productie van drugs. De productie van drugs leverde het land van 1997 tot 2001 100 dollar per kilo op, tussen 2001 en 2002 is dit bedrag gestegen naar 700 dollar per kilo, we zien dat dit bedrag in 2003 is gezakt naar 576 dollar per kilo, en daarna naar 287 dollar per kilo. Aan deze cijfers is te zien dat naarmate de productie van drugs toenam, de prijs is gedaald. Verder is geconstateerd dat in het oosten van Afghanistan 79.700 families zich bezighouden met de productie van drugs, richting het noorden 56.000, in het noord-westen 21.400, in de centrale gebieden 34.400 en in het zuiden 72.500 families. Aan de andere kant zijn de inkomsten die Afghanistan heeft uit één jaar het drievoudige van het bedrag dat het land voor twee jaar aan ontwikkelingshulp heeft gekregen. Van de inkomsten gaat 80 procent naar lokale krijgsheren, 10 procent naar hoge overheidsfunctionarissen, 7 procent naar degenen die de drugs produceren en 3 procent naar de tussenhandelaren. De inkomsten van drugs in het jaar 2002 in Afghanistan bedragen 2,3 miljard dollar, en vanaf 2003 zijn die met 4% gestegen. Een ander probleem in Afghanistan is dat het aantal verslaafden met de dag toeneemt.

Grote politie-operaties, die bij het publiek bekend staan als operatie Zwarte Tulp, Groene Weg, Rijzend-1, Eenheid-1, Eenheid-3, zijn uitgevoerd onder leiding van het hoofd van de Nederlandse nationale recherche, Johan van Kastel. Volgens Van Kastel zijn Nederland en Turkije twee landen die een belangrijke spilfunctie vertegenwoordigen op het gebied van drugsmokkel. Van Kastel, die journalisten ontving in het gebouw van de nationale recherche, zegt dat een aantal clans uit Zuidoost Turkije achter de heroïnehandel zit vanuit Turkije naar Nederland en vanuit Nederland naar Engeland. Verder heeft Van Kastel gezegd dat het

merendeel van de drugshandelaars die ze hebben aangehouden, familieband hebben in Turkije. De meesten zijn lid van een clan. Koerdische criminele organisaties houden zich in Nederland niet alleen bezig met drugsmokkel, maar ook met mensensmokkel en afpersing. Een specialie dienst die in Duitsland is opgericht (het Zollkriminalamt), heeft een onderzoek gedaan naar drugsmokkel en georganiseerde misdaad. Zij hebben de in Duitsland opgepakte personen geïdentificeerd op geboorteland. Het ZKA heeft een demografisch onderzoek gedaan naar criminelen en het blijkt dat 12 procent daarvan uit Gaziantep en Kilis komt, en dat 2 procent in Trabzon is geboren. Degenen die zich schuldig gemaakt aan strafbare feiten, daarvan komt 4 procent uit Mardin, 4 procent uit Diyarbakir, 2 procent uit Birecik, 2 procent uit Gürpınar, 2 procent uit Iğdır, en 2 procent is in Idil geboren.

PERSONEN IN DE TURKSE STAAT DIE TEGEN BENDES EN BENDEVORMING STRIJDEN

De martelaar generaal Esref Bitlis, die hoofd was van de gendarmerie en die op 17 januari 1993 om het leven is gekomen toen zijn vliegtuig door onverklaarbare oorzaak is neergestort, voerde strijd tegen allerlei bendes die het land proberen te ontwrichten en tegen imperialistische krachten die samenwerken met dit soort bendes. Bitlis stond bekend om zijn verschil van mening met de Speciale Leger Eenheid, deze eenheid heeft hem verschillende malen geïntimideerd toen hij in het vliegtuig zat.(?) De zus van de piloot die bij de aanslag op Bitlik samen met hem is omgekomen, is een rechtszaak begonnen, omdat zij erachter kwam dat het hier zeker niet om een ongeluk ging, zoals de generale staf had verklaard. De gepensioneerde generaal Hallisi Sayin en oud hoofd van de politie Gaffar Okkan zijn ook vermoord door deze krachten. En natuurlijk ook de journalisten Ugur Mumcu, A. Taner Kislali, Bahriye Uçok en nog vele helden met of zonder uniform die zich hebben ingezet voor dit land en zijn gesneuveld. Maar we moeten niet vergeten dat bendes die zich boven de staat hebben verheven en die van tijd tot tijd hebben samengewerkt met de maffia en met de politiek, zich niet zomaar spontaan gevormd, wij moeten kijken naar de krachten die dit soort bendes hebben doen ontstaan.

Zoals we hierboven hebben vermeld, zijn er organisaties die van verschillende mensen gebruik hebben gemaakt, mensen die zich na verloop van tijd met illegale praktijken hebben bezig gehouden.

(blz. 27) Deze mensen hebben zich na een aantal illegale gebeurtenissen niet meer daaraan kunnen onttrekken en als wij dit gegeven niet onder ogen willen zien, dan zitten we naast de waarheid. Degenen die in deze situatie belanden of willen belanden en na korte tijd tevreden zijn met de situatie, men ziet dat deze mensen zich helemaal in deze situatie thuis voelen. Echter, degenen die personen of instanties gebruiken om hun illegale praktijken uit te voeren, nemen een aantal risico's waar zij voor beschermd worden, maar degenen die niet beschermd worden, worden hieraan opgeofferd. Zoals wij het in ons rapport hebben over echte mensen en echte gebeurtenissen, is het duidelijk door wie deze personen worden beschermd of door wie deze personen buiten spel worden gezet en de bewijzen hiervan zijn duidelijk zichtbaar. Om deze fouten niet te laten voortduren en ze niet te herhalen, is het belangrijk om theorie en praktijk onder de loep te nemen en van daar uit naar de gebeurtenissen te kijken.

[noot vertaler: - het volgende gedeelte gaat over Richard Baniler, NLP, Fritz Perls e.d. – dit is in de vertaling overgeslagen. Eindigt met bovenste twee regels van blz. 28 –]

(blz. 28)

Het is duidelijk dat er imperialistische krachten schuilen achter de terroristische groeperingen die met hun acties de wereld schokten; aan de ene kant verbieden ze Afghaanse kinderen om

veiligheidsredenen om met hun vliegers te spelen, en ze dringen zich aan het Afghaanse volk op alsof ze meer van de Afghanen houden dan dat deze van zichzelf houden. En aan de andere kant zie je dat ze een défaitistische visie hebben op de Irakezen die voor hun vaderland in opstand komen, en tevens heb je het Palestijnse volk, dat ondanks haar onschuldige verlangens bij terrorisme betrokken is geraakt en is geïntimideerd, zonder kinderen te ontzien wordt er tegen het Palestijnse volk onevenredig veel kracht gebruikt omdat de Israëli's vinden dat het hun levensrecht is om zichzelf te verdedigen, zij krijgen steun vanuit het imperialistische gedachtegoed, waarvan de echte doelstelling duidelijk is. Het gaat om strijd tegen het terrorisme, zo beweren vooral Amerika, Engeland, Italië en alle andere landen die hun bondgenoot zijn, maar het eigenlijke doel is om hun invloed op het gebied te behouden. Na Amerika is Israël het meest invloedrijke land in dit gebied, we moeten niet vergeten dat dit land een controlerende en organiserende rol speelt. De landen die genoemd worden en gezien worden als supermacht en die tegen drugshandel en terrorisme strijden in de wereld, zijn eigenlijk de landen die het monopolie van de drugshandel en oliehandel willen hebben. Deze supermachten weten dat voor de drugshandel de meest gunstige landen zich in het Midden Oosten en Midden Azië bevinden. Amerika en de samenwerkende soevereine landen zorgen ervoor dat deze landen niet tot ontwikkeling komen, en men hoeft niet in deze landen te leven om tot deze conclusie te komen. Iedereen weet bijvoorbeeld dat men voor de olie in Irak verblijft. Wij weten ook dat in Midden Azië, en dan hebben we het over de Afghaanse markt, voor hetzelfde doeleinde is gekozen. De jaarlijkse inkomsten van de drugshandel in Afghanistan zijn meer dan wat de imperialistische machten voor twee jaar aan ontwikkelingsgeld hebben gegeven. We weten dat de inkomsten uit drugshandel drie keer meer zijn dan die ontwikkelingshulp. Er is een bijna al een eeuw durende grote binnenlandse gedepoliteerde strijd en de redenen voor deze strijd is de maatschappelijke problematiek in onze wereld, het is "een wond van de mensheid die maar niet geneest" die voortduurt. En met name, als we kijken naar de terroristische aanvallen op 11 september 2001 tegen Amerika, en kijkend naar de gevolgen en de ontwikkelingen die daarmee gepaard zijn gegaan, en in dit ontwikkelingskader heeft Amerika een nieuw monster gecreëerd, en dan met name het in Afghanistan gevestigde Taliban regime dat de Amerikanen proberen omver te werpen, waardoor in de wereld nieuwe problemen zijn ontstaan en als wij dit aankaarten, dan is dat niet omdat wij hardvochtig zijn. In eerste instantie werd de interventie van Amerika in Afghanistan gezien als het brengen van vrede en veiligheid, maar toen de doelstellingen in Afghanistan niet werden verwezenlijkt en er een groot en wereldomvattend probleem ontstond, heeft men geprobeerd om de drugstransporten te beheren en controleren. In algemene zin was dit de doelstelling en ondanks dat er ernstige problemen zijn ontstaan, en deze zijn van tijd tot tijd door de vingers gezien, en daardoor is de doelstelling om veiligheid te brengen nooit verwezenlijkt. Een van de grootste en belangrijkste problemen van Afghanistan, en zelfs een bedreiging voor de wereld, is de productie van drugs, die men feitelijk niet goed genoeg heeft kunnen terugdringen, zelfs de operaties om dit tegen te gaan op de productieplaatsen en het falen hiervan moet gezien worden als een stimulans en dit maakt het probleem ernstig en groot. Een groot deel van deze studie berust op besprekingen en waarnemingen tijdens bezoeken aan Afghanistan tussen 7 januari 2004 en 4 februari 2004. De waarheid omtrent Afghanistan is waargenomen door verschillende analisten en strategen, hierbij komen zij tot de conclusie dat de veronderstellingen van de supermachten niet op waarheid berusten. De Engelse krant The Guardian heeft, voordat Hüseyin Baybasin werd veroordeeld door de rechtbank, de publieke opinie beïnvloed door een groot bericht te publiceren over de geheime connecties van de familie Baybasin in Engeland. De Engelse krant, die dit nieuws op de voorpagina heeft gepubliceerd, beweert dat dit artikel op documenten berust. Volgens The Guardian is de leider van de familie Baybasin Hüseyin Baybasin, samen met zijn broers Abdullah Baybasin, Sirin Baybasin en Mesut Baybasin, eind

1994 of begin 1995 vanuit Cebelitarik naar Engeland gekomen. In het gebied Tower Bridge is er in een hotel een bijeenkomst geweest tussen de Baybasins en functionarissen van de Engelse douanediens. De Engelsen hebben aan de Baybasins het voorstel gedaan om als informant te werken en de Baybasins hebben de Engelsen gevraagd hen in Engeland toe te laten en ongemoeid te laten. Volgens het bericht zijn de twee partijen tot overeenstemming gekomen. Terwijl de details over deze gebeurtenis pas veel later publiekelijk bekend werden, bleek ook dat hetgeen verondersteld werd, niet had plaatsgevonden.

(blz. 29) MOORD

Na dit gesprek mochten de Baybasins, die “in Turkije gevaar liepen”, zich in Engeland vestigen. Volgens het bericht zouden de Baybasins, die zich in Engeland vestigden, dit land onder heroïne hebben bedolven. Zo zouden de Baybasins volgens het bericht aan de ene kant als informant van de douane hebben gefungeerd, en aan de andere kant zouden zij midden jaren '90 negentig procent van de heroïnehandel in Engeland in handen hebben gehad. Er wordt ook gezegd dat de Baybasins betrokken zijn geweest bij de liquidatie van 25 personen. Bovenstaande beschuldigingen zijn belangrijke punten in het artikel. De beschuldigingen: de waarheid is gemanipuleerd en is op deze manier publiekelijk gemaakt, het vonnis van de rechtbank heeft deze beschuldigingen gebruikt als basis, als deze geruchten kloppen dan is dit gebeurd onder toeziend en beschermend oog van de Engelse staat. Dat de Engelse staat niets zou weten van deze zaak, kan niet gezien worden als logisch. Een aantal jaren daarvoor is met steun van het Amerikaanse FBI een soortgelijk persbericht georganiseerd, waarin Hüseyin Baybasin een liquidatie zou hebben georganiseerd in Canada en dit bericht is toen door de wereldpers overgenomen, maar uiteindelijk bleek uit een officieel onderzoek dat zoiets niet had plaatsgevonden. Wat ook belangrijk is, is dat noch Hüseyin Baybasin, noch familieleden van hem, ooit in Engeland zijn berecht voor liquidatie of opdracht geven tot liquidatie. Dit is een belangrijk punt.

Na de aanslagen in Londen op 7 juni heeft de Engelse geheime dienst MI5 informatie gegeven aan Spanje en Nederland over een aantal Koerden in Londen.

Een andere beschuldiging is “dat Russische spionnen voor de liquidatie van de in Istanbul wonende twee Tsjetsjenen hulp hebben gevraagd van de Baybasins, maar de Baybasins zijn niet ingegaan op dit verzoek”. Deze beschuldiging wordt door Hüseyin Baybasin op duidelijke en stellige manier afgewezen en er is nooit bewijs voor die beschuldiging gevonden.

Een ander bewering is dat de reispapieren en verblijfsdocumenten van de Baybasins zijn geregeld door Engelse politici en één van deze Engelse politici zou de voor integratie verantwoordelijke assistent van de minister van binnenlandse zaken Tona CM Nulty zijn. In The Guardian wordt beweerd dat Hüseyin Baybasin (49) tot 2002 contact heeft gehad met de terreurorganisatie PKK; de journalisten kenden hem als iemand die de PKK en daarnaast ook nog verschillende hooggeplaatste Turken financieel ondersteunde en die een diplomatiek paspoort had. Dit soort desinformatie is een middel dat door een aantal belanghebbende internationale machtsgroepen vaak ingezet.

ZWARE BESCHULDIGING

The Guardian beweert dat Baybasin met steun van Turkse diplomaten en Turkse functionarissen bij de Navo een groot aantal drugstransporten heeft georganiseerd: “Nadat Hüseyin Baybasin in 1995 naar Engeland ging, heeft de EU druk op Turkije uitgeoefend om de de heroïnehandel te bestrijden. De Engelsen hebben de beschuldiging geuit dat een aantal

Turkse functionarissen in Ankara zich hebben verrijkt met deze handel. Volgens de krant heeft Baybasin een aantal namen genoemd van belangrijke politici en hooggeplaatste militairen aan de Engelsen, en deze hebben zijn beweringen serieus genomen. Hüseyin Baybasin heeft in 1983 van de in Rize Cayeli ingeschreven Necdet Yilmaz een Turks functionaris paspoort heeft gekregen en is om verscheidene redenen naar Engeland als functionaris gestuurd, en toen hij met verschillende dingen bezig was en werd genoemd in allerlei zaken, is hij in de gevangenis beland. De Turkse hoofd-consul Nabi Sensoy en de ambassadeur Rahmi Gümrukçüoğlu hebben zich ervoor ingezet dat hij naar Turkije werd gebracht op 7 december 1988. In de gevangenis in Izmir zat een Engelse staatsburger genaamd Albina Cimino. Deze twee gedetineerden zijn op de luchthaven Atatürk van Istanbul met elkaar geruild. De toenmalige president Kenan Evren, premier Turgut Özal, en minister van buitenlandse zaken Mesut Yılmaz hebben deze deal ondertekend, Süleyman Demirel, Tansu Ciller en nog andere hooggeplaatste politici wisten van deze deal. Baybasin is meerdere malen door generaal Teoman Koman naar Ankara gehaald op het in Yenimahalle gevestigde hoofdbureau van de MIT, waar hij heeft meegedaan aan speciale bijeenkomsten, de hooggeplaatste MIT-directeuren weten ervan en er is ook een presentielijst gemaakt van mensen die aanwezig waren.

(blz. 30) Dat deze bespreking hebben plaatsgevonden is door ons gecontroleerd en geverifieerd. Wat opvalt in onze waarnemingen en onderzoeken is dat door het verstrijken van de tijd een aantal hooggeplaatste functionarissen geen of nauwelijks meer contact hebben gehad met hem, waardoor hij tegenover complotten is komen te staan. Tot deze conclusie zijn we gekomen door zijn eigen uitspraken en dossiers bij rechtbanken, officiële notities en documenten waaruit deze kennis is vergaard.

De geheime dienst van een aantal landen en daarbij ook nog de Engelse geheime dienst hebben een georganiseerde campagne gesteund om verschillende dingen te publiceren, waarbij is The Guardian de krant die het voortouw heeft genomen in deze campagne door te verklaren dat Hüseyin Baybasin in het Susurluk-schandaal informatie heeft verstrekt aan Engeland. Echter Hüseyin Baybasin wijst deze beweringen van de hand. Dezelfde krant wijst erop dat in dezelfde periode door een Duitse rechtbank de toenmalige vice-premier Tansu Ciller drugshandelaren heeft beschermd. Zoals we weten, heeft de zogeheten Taliban, die zich beijvert voor de ware Islam, de productie van drugs verboden. Na de Amerikaanse interventie in Afghanistan, is de productie van drugs toegenomen. Na de val van het Taliban-regime, zijn vele drugsbazen richting Afghanistan gegaan en dat heeft ervoor gezorgd dat het drugsprobleem in Afghanistan is toegenomen. Parallel hieraan is in dat land de productie elk jaar toegenomen, en zijn de drugs langs verschillende wegen verhandeld. Het is niet alleen een probleem van Afghanistan, maar het is een probleem van de regio, en het is een probleem dat de hele wereld bedreigt.

Volgens bronnen van de Verenigde Naties is na het verdwijnen van het Taliban-regime in de eerste jaren de productie van drugs met 35% gestegen. Dat dit cijfer elk jaar stijgt, is merkwaardig. In de Taliban-periode had Afghanistan een drugsproductie van 180 ton en vanaf 2003 is dit gestegen tot 4.000 ton.

Volgens een rapport van de Verenigde-Naties rapport zijn de belangrijkste inkomsten van het Afghaanse volk afkomstig van de productie van drugs. De productie van drugs leverde het land van 1997 tot 2001 100 dollar per kilo op, tussen 2001 en 2002 is dit bedrag gestegen naar 700 dollar per kilo, we zien dat dit bedrag in 2003 is gezakt naar 576 dollar per kilo, en daarna naar 287 dollar per kilo. Aan deze cijfers is te zien dat naarmate de productie van drugs toenam, de prijs is gedaald. Verder is geconstateerd dat in het oosten van Afghanistan 79.700 families zich bezighouden met de productie van drugs, richting het noorden 56.000, in het noord-westen 21.400, in de centrale gebieden 34.400 en in het zuiden 72.500 families. Aan de

andere kant zijn de inkomsten die Afghanistan heeft uit één jaar het drievoudige van het bedrag dat het land voor twee jaar aan ontwikkelingshulp heeft gekregen. Van de inkomsten waar wij het over hebben gaat 80 procent naar lokale krijgsheren, 10 procent naar hoge overheidsfunctionarissen, 7 procent naar degenen die de drugs produceren en 3 procent naar de tussenhandelaren. De inkomsten van drugs in het jaar 2002 in Afghanistan bedragen 2,3 miljard dollar, en vanaf 2003 zijn de inkomsten met 4% gestegen. Wat ook nog een probleem is in Afghanistan, is dat het aantal verslaafden met de dag toeneemt. Grote politie-operaties, die bij het publiek bekend staan als operatie Zwarte Tulp, Groene Weg, Rijzend-1, Eenheid-1, Eenheid-3, zijn uitgevoerd onder leiding van het hoofd van de Nederlandse nationale recherche, Johan van Kastel. Volgens Van Kastel zijn Nederland en Turkije twee landen die een belangrijke spilfunctie vertegenwoordigen op het gebied van drugssmokkel. Van Kastel, die journalisten ontving in het gebouw van de nationale recherche, zegt dat een aantal clans uit Zuidoost Turkije achter de heroïnehandel zit vanuit Turkije naar Nederland en vanuit Nederland naar Engeland. Verder heeft Van Kastel gezegd dat het merendeel van de drugshandelaars die ze hebben aangehouden, een familieband hebben met Turkije. De meesten zijn lid van een clan. Koerdische criminele organisaties houden zich in Nederland niet alleen bezig met drugssmokkel, maar ook met mensensmokkel en afpersing. Een speciale dienst die in Duitsland is opgericht (het Zollkriminalamt), heeft een onderzoek gedaan naar drugssmokkel en georganiseerde misdaad. Zij hebben de in Duitsland opgepakte personen geïdentificeerd op geboorteland. Het ZKA heeft een demografisch onderzoek gedaan naar criminelen en het blijkt dat 12 procent daarvan uit Gaziantep en Kilis komt, en dat 2 procent in Trabzon is geboren. Degenen die zich schuldig gemaakt aan strafbare feiten, daarvan komt 4 procent uit Mardin, 4 procent uit Diyarbakir, 2 procent uit Birecik, 2 procent uit Gürpınar, 2 procent uit Iğdır, en 2 procent is in Idil geboren.

(blz. 31) “Verschillende overheidsinstellingen die geen informatie geven aan het parlement, kunnen daardoor burgers onrechtvaardig behandelen. Hierdoor ontstaat een angstaanjagend beeld. Daarom moet men heel goed kijken naar dit soort beelden. De overheid is in dit opzicht geheel positief, en zijn burgers daarentegen negatief of het beeld van de burger is ten opzichte van de overheid positief, maar doordat er groepen zijn in de overheid die hun eigen belangen beschermen en dit systeem in stand proberen te houden en hiervoor illegale praktijken op na houden. Het andere is dat de twee groepen negatief zijn omdat er teveel bezwaren zijn die dit bevestigen. Als we het hebben over criminele organisaties binnen veiligheidsdiensten en dat dit soort informatie eigenlijk moet doorgegeven worden aan hooggeplaatste functionarissen, en als dat niet gebeurt betekent dat, dat de desbetreffende overheidsfunctionarissen hun taken en verantwoordelijkheden niet nakomen.”

In de grondregels van het parlement zijn een aantal zinnen belangrijk, bijvoorbeeld dat de staat heilig is, dat de belangrijkste taak de bescherming van de staat is, en dat aan deze taken niet getornd mag worden. Dit aspect mogen we niet uit het oog verliezen. Terwijl binnen de staat een groot aantal veiligheidsdiensten zijn ingesteld, zien we toch dat tussen deze diensten er een concurrentiestrijd is en dat ze ongecoördineerd werken. De precieze taak van de JITEM (militaire inlichtingendienst, noot vert.), is nog steeds niet duidelijk. Maar terwijl er wordt gediscussieerd over het wel of niet bestaan van Jitem, is de dienst duidelijk wel actief. In de overheidssector is het systeem van toezicht en controle buiten werking gesteld. Met name overheidsfunctionarissen hebben dit mechanisme vertraagd, waardoor de economische ontwikkeling ook is vertraagd. Doordat functionarissen met een controlerende taak naar minder betaalde functies zijn overgeplaatst schiet toezicht en controle tekort. Terwijl de controle eigenlijk elk jaar periodiek uitgevoerd zou moeten worden, is ervoor gekozen om dit slechts te doen wanneer er behoefte aan is. Uit veiligheidsrapporten van de overheid blijkt dat mensen die contact hebben met maffiosi, van tijd tot tijd belangrijke functies hebben bekleed

en zelfs minister zijn geworden. Volgens informatie die Hasan Celal GÜZEL heeft gegeven, wordt dit soort dingen opzettelijk gedaan. Een minister die in opspraak is gekomen door corruptie, wordt geplaatst bij een ander ministerie. Zo bezien zijn we ver weg van een rechtsstaat. Binnen deze staat hebben personen met steun van illegale invloeden en handelingen veel verdiend. Deze bendes voeren om hun doel te bereiken allerlei illegale praktijken uit zoals bedreigingen, liquidaties en afpersing. Van overheidsfunctionarissen bij veiligheidsdiensten en justitiële diensten die dit soort zaken aan de kaak stellen en ook van burgers die klachten indienen of als getuige optreden, kan de veiligheid niet worden gegarandeerd zodat de krachten die illegale praktijken uitvoeren vrij spel hebben. Deze situatie heeft ervoor gezorgd dat de burgers geen vertrouwen meer hebben in de overheid. Dat dit soort gebeurtenissen voorkomt, komt doordat functionarissen die in naam van de overheid opereren, gebruik maken van het feit dat hun functioneren gezien wordt als staatsgeheim. Kijk naar wat Korkut EKEN heeft gezegd: “De wapens die ik heb afgegeven, daarvan kan ik niet zeggen aan wie ik ze heb gegeven, want dit is staatsgeheim.” Onze wetgeving staat hier machteloos tegenover waardoor er geen eind komt aan dit soort praktijken. Er zijn criminele organisaties die de staat op bestuurlijk en juridisch vlak hebben uitgehold of zwakke plekken in de staat hebben gevonden om hun handelingen voort te zetten, en hierbij samenwerken met overheidsfunctionarissen. Er zijn zelfs connecties met het buitenland. Om politieke reden maar ook om andere redenen moet dit soort criminele organisaties strafbare feiten worden aangepakt met een hervorming komen van juridische normen. Dat moet snel gezien de gebeurtenissen in de afgelopen maanden, terwijl wij nog bezig waren met dit rapport. Het juridische en bestuurlijke systeem moet worden aangepast aan de huidige tijd om de overheid te versterken. Anders zullen illegale en criminele krachten de basis voor een democratische rechtsstaat en de instanties die deze rechtsstaat ondersteunen, doen instorten. Bij een abrupte onderbreking zal er door de snelle verandering een nieuwe vorm van organisatie komen.

(blz. 32-35) Statistiek van het narcoticabureau van de politie te Istanbul:
de hoeveelheden verdovende middelen die in 2002/2003/2004 zijn buitgemaakt,
met tabellen.

(blz. 35) [noot vertaler: t/m 1^e alinea van blz. 36 - niet vertaald:
Artikel uit de Los Angeles Times over de Amerikanen in Irak]

(blz. 36-38) [noot vertaler: niet vertaald:
Interview van de journalist Saygi Öztürk in de krant GÖZÇÜ – ze interviewt het hoofd van de
veiligheidsdienst Sabri Uzun. Het interview gaat over de ruzie tussen de generale staf en de
nationale recherche.]

(blz. 39) [noot vertaler: brief Van de Ven – dit is de oorspronkelijke Nederlandse versie – niet een
vertaling van de brief vertaald in het Turks]
GenISys Consultancy
Kotter 120
1186 VN Amstelveen

1 juli 2003

Bakker Schut & Van der Plas Advocaten
Prinsengracht 708

1017 LA Amsterdam

Kenmerk: OM/Baybasin

Geachte heer Bakker Schut,

Naar aanleiding van onze bespreking d.d. 27-06-2003, met betrekking tot de rapporten van de heer Dickey en mijzelf, over het gebruik van gemanipuleerde telefoontaps in de strafzaak tegen Baybasin bevestig ik hierbij op uw verzoek nog eens schriftelijk dat op basis van de technisch wetenschappelijke rapporten vaststaat dat er is gemanipuleerd met de inhoud van de gesprekken van de bedoelde taps..

Het nader technisch wetenschappelijk onderzoek naar de informatie, zoals deze op de 'optical disc' is opgeslagen en het tapkamersysteem, is uitsluitend noodzakelijk om vast te kunnen stellen waar de manipulatie (dwz technische ingrepen door derden) heeft plaatsgevonden.

In verband met het fenomeen manipulatie heb ik u ook aangegeven dat ondermeer de advocaat mr. J.B. Boone heeft aangegeven dat er al gedurende een langere tijd sprake zou zijn van een zogenaamde 'open modem' verbinding tussen Nederland en Turkije. Een open modem verbinding wil zeggen dat continu, gevraagd en ongevraagd geïntercepteerde telecommunicatie tussen personen welke in een van beide landen al dan niet legaal getapt worden, kan worden uitgewisseld tussen beide landen. In dit verband wijs ik u op een publicatie in het Algemeen Politie Blad 'Onze man in Ankara' hetgeen uw collega mr. A. van der Plas in haar dossier heeft, waarin een zeer nauwe samenwerking tussen Nederland (Kernteam Noord-Oost) en de Turkse politie als ook de Turkse inlichtingendienst wordt beschreven. Verder beschikt uw collega A. van der Plas ook over een publicatie (ik meen vanuit Engeland) waarin wordt aangegeven dat het manipuleren van telefoontaps een standaard bezigheid in het Turkse systeem is.

De heer Erik Splinter, welke voorheen, ik meen tot 1998, bij de politie Groningen werkzaam is geweest, heeft in zijn functie ook te maken gehad met het kernteam Noord-Oost. Vanuit zijn betrokkenheid binnen de politie, met als specialisatie telecommunicatie, kan hij een aantal gegevens met betrekking tot de samenwerking met o.m. Turkije geven.

De heer Splinter is bereid deze verklaring, door de rechter gehoord, af te leggen. In verband met zijn ambtseed is het hem echter niet mogelijk een openbare verklaring buiten de rechter af te leggen respectievelijk te ondertekenen.

Met vriendelijke groet,

Het belangrijkste oogmerk van onze werkzaamheden is het welzijn en de vrede van ons volk en land. Wij hopen deze met onze werkzaamheden te bewerkstelligen en wij hopen dat er een halt wordt toegeroepen aan degenen die ambtenaren onderdrukken en dwang op hen uitoefenen, en dat degenen die voor de staat zijn niet meer als vijand zullen worden gezien.

(blz. 40)

Degenen die de belangen van onze staat beschermen, moeten niet als vijanden bestreden worden. En wat het belangrijkste is, we hopen dat dit rapport naast een belangrijk juridisch en menselijk document ook een politiek historisch document zal worden.

Dit “AANVULLEND RAPPORT”, waarin kennis, documenten en waarnemingen staan, maakt de inhoud van het nieuws dat op de website van Anadolu Haber Groep (persagentschap van de staat, noot vert.) is verschenen, in dit opzicht volledig en belangrijk.

Want EU-landen en belanghebbende groepen die het met elkaar op een akkoordje gooien, hebben zoals bij het voorbeeld van Hüseyin Baybasin nog vele andere onschuldige mensen beschuldigd en valse beschuldigingen verzameld, en dat dat is gebeurd, is bewezen.

1. Van de Rechtbank voor Staatsveiligheid is er een document verkregen waarin staat dat Hüseyin Baybasin niets te maken heeft met het gebeuren omtrent de boot Lucky S. De in Turkije hooggeplaatste politieambtenaren Hüdai Sayin, Ferruh Tankus en M. Emin Aslan hebben met opzet aan de Nederlandse officier van justitie valse documenten en informatie doorgespeeld. Nederlandse autoriteiten hebben deze documenten als officieel en waarachtig opgevat. De Nederlandse officier van justitie heeft zelf de documenten opgevraagd en hij heeft vastgelegd dat hij deze documenten heeft gekregen van bevoegde Turkse autoriteiten. Hüseyin Baybasin werd bij de operatie van het schip Lucky S. door oud korpschef van Istanbul Necdet Menzir en zijn team als hoofdverdachte gezien. De Turkse bevoegden hebben een aantal documenten als officieel naar de Nederlandse strafrechter gestuurd. Hierdoor is er een onderzoek gestart naar Hüseyin Baybasin en is besloten om zijn telefoongesprekken af te luisteren en te onderzoeken. Dit in weerwil van het feit dat de advocaten van Hüseyin Baybasin bij de Rechtbank voor Staatsveiligheid in Istanbul een document hadden verkregen waarin staat dat hij niets te maken had met het Lucky S. gebeuren. Hierdoor is het document dat de Nederlanders hebben gekregen niet echt. Er zijn details in deze gang van zaken die heel belangrijk zijn. De Nederlandse officier van justitie heeft, ondanks dat hij wist dat de informatie vals was en dat Hüseyin Baybasin geen verdachte was in de zaak van de Lucky S., deze toch aan de Nederlandse rechter verstrekt. Dit laat duidelijk zien dat deze zaak op onjuiste gegevens is gebaseerd en volgens de Nederlandse wetgeving zou de zaak moeten worden geseponneerd. Aan de rechter is ook ten onrechte de informatie verstrekt als zou Hüseyin Baybasin zich enkel met drugshandel bezig houden en niet gewoon een zakenman zijn. Deze gegevens zijn zogenaamd verkregen via veiligheidsdiensten en betrouwbare anonieme bronnen. Op grond hiervan is op de bezittingen van Hüseyin Baybasin en zijn familieleden beslag gelegd en heeft men ervoor gezorgd dat hij niet de middelen had om zich te verdedigen. Later hebben de Nederlandse instanties verklaard dat het beslag op de bezittingen van Hüseyin Baybasin onrechtmatig was. Toch is, na een procedure van al bijna negen jaar is het beslag niet opgeheven; dus ondanks dat daar voldoende redenen voor waren. Ondanks dat de rechtbank deze zaak in het voordeel van Hüseyin Baybasin heeft afgehandeld, zijn deze gegevens niet doorgestuurd naar de Turkse gerechtelijke instanties.

2. Toen Hüseyin Baybasin werd opgepakt in Nederland, zijn allerlei familieleden die hem zouden kunnen helpen, ook opgepakt. Zijn broer Abdullah Baybasin is in Engeland terwijl hij op een verblijfsvergunning wachtte, opgepakt omdat hij illegaal in het land zou verblijven. Zijn andere broer, Mehmet Sirin Baybasin is in 1986 vanwege vermeende betrokkenheid bij een zaak in Italië opgepakt, maar hij is na veertig dagen door de rechtbank vrijgelaten, deze Mehmet Sirin Baybasin is in Spanje om dezelfde redenen opgepakt en naar Italië gestuurd. Hij werd in Italië niet gezocht, en hij is daar vrijgelaten. De neef van Hüseyin Baybasin, Mehmet Cetin, die in Engeland woont, is ondanks het bezit van een geldige werk- en verblijfsvergunning, opgepakt omdat hij illegaal in Engeland zou verblijven. Een journalist uit de stad Sivas, Ilhan Metin, is nadat de Baybasins zijn opgepakt, ten onrechte opgepakt en hij heeft 16 jaar gevangenisstraf gekregen. Ilhan Metin zei, in een gesprek met de advocaat van Hüseyin Baybasin: “hoe is het mogelijk dat iemand om onrechtmatige redenen wordt opgepakt, ik hang ze, ik verbrand ze”. Vanwege dit soort taalgebruik hebben ze hem

het zwijgen opgelegd. Uit ons onderzoek blijkt dat Ilhan Metin onder druk is gezet om tegen Hüseyin Baybasin te getuigen. Ook de neef van Hüseyin Baybasin, Giyasettin, is opgepakt en is gedwongen om tegen Hüseyin Baybasin te getuigen. Toen hij dit weigerde, hebben ze hem gestraft en is hij in een psychische depressie geraakt. Zijn andere neef, Nizamettin, werd in Duitsland opgepakt, maar hij moest worden vrijgelaten doordat de Nederlandse instanties informatie hadden verstrekt aan de Duitse instanties waarvan de vertaling niet bleek te kloppen.

(blz. 41) Later hebben de Duitse en Nederlandse politiediensten vanuit Turkije informatie en bewijsmateriaal opgevraagd. Deze documenten hebben ervoor gezorgd dat Nizamettin tot 15 jaar gevangenisstraf is veroordeeld. Sinds de arrestatie van Nizamettin heeft een aantal maatschappelijke groeperingen, leden van het Europese Parlement en andere politici rapporten uitgebracht over de zaak van Hüseyin Baybasin. Heel veel journalisten brachten de zaak in de publiciteit. Vanaf het jaar 2001 heeft men geprobeerd om Abdullah tegen te werken in zijn werkzaamheden om Hüseyin Baybasin te verdedigen. Functionarissen van de PKK blijken een belangrijke rol te hebben gespeeld bij het vastzetten van Hüseyin Baybasin. Nederland en Duitsland hebben met functionarissen van de PKK bij verschillende gelegenheden overleg gehad. Abdullah Baybasin en een groep Engelse intellectuelen demonstreerden tijdens het proces van Hüseyin Baybasin in Londen voor de Nederlandse Ambassade. Bij de Europese Unie is over de zaak van Hüseyin Baybasin een protestconferentie gehouden. Een week na deze gebeurtenis nodigen PKK-functionarissen Abdullah in Londen uit om de kou uit de lucht te halen. Maar de functionarissen van de PKK in Londen hebben een aantal mensen van een Koerdische vereniging in Londen ertoe aangezet om Abdullah in de val te lokken. Deze verenigingsfunctionarissen hebben een aantal leden naar Abdullah gestuurd om met hem onder valse voorwendselen bevriend te raken. Zij wendden zich tot hem met allerlei ‘problemen’ voor: privéproblemen, afpersing, het afnemen van hun bedrijf. Hij raakte daar emotioneel bij betrokken. Ook wilden ze zaken doen met Abdullah, en ze hebben geprobeerd om hem op te lichten. Ze zijn met leugens bij Abdullah gekomen, zodat hij hen zou beschermen zoals: “wij zijn weggegaan bij de PKK en nu worden wij geïntimideerd en nu willen ze geld van ons”. Dit soort leugens werd verteld om hem te beïnvloeden. Er zijn zelfs een aantal mensen bij Abdullah geweest, die hem wilden voorzien van wapens. Deze acties zijn door de PKK functionarissen geleid. De plaats waar Abdullah woonde werd met politie-beveiligingscamera’s bewaakt. En of dit allemaal nog niet genoeg was, hebben PKK leden de woonplek van Abdullah gebombardeerd. Van de mensen die Abdullah heeft geholpen zijn de bedrijven platgebrand. Onschuldige mensen zijn geïntimideerd en geslagen. PKK-leden die eerder een bedrijf in brand hadden gestoken waarvan de inrichting was gedaan door vier mensen uit de gebieden Tünceli en Bingöl, zijn door ongeveer 200 militanten die vanuit Nederland en Frankrijk waren gekomen, aangevallen; na deze aanval is Alisan Dogan, een burger uit het gebied Tünceli, samen met zijn hond geliquideerd. Dogan was gevlucht uit Turkije omdat hij de PKK zou hebben gesteund. Dit alles is gedaan door de vereniging van de PKK maar publiekelijk werd door hen verklaard dat één en ander is uitgevoerd in opdracht van Hüseyin Baybasin en dat Abdullah Baybasin bezig was met afpersing. In dezelfde periode stelt Emin Aslan (hoofd van de politie? –wvdp) in het televisieprogramma Arena dat de families Baybasin en de families Güven ruzie zouden hebben over afpersing en drugshandel. Een document waarin staat dat Hüseyin Baybasin en zijn familieleden moeten worden opgepakt, is in Ankara ondertekend met de handtekening van Emin Aslan. Zoals wij weten, is Hüseyin Baybasin in de periode dat hij in Nederland verbleef in 1995 opgepakt. In december 1996 is hij voorwaardelijk vrijgelaten, de Nederlandse rechtbank bepaalde dat hij Nederland niet mocht verlaten. Op 27 maart 1998 is hij opnieuw aangehouden en vastgezet. In deze periode zijn zijn telefoons afgetapt en hebben de Turkse en Nederlandse instanties taps uitgewisseld.

3. Bij de berechting van Nizamettin Baybasin is een persoon genaamd Aziz Celik door de commandant van het Narcotica-bureau, Hüdai Sayin, gedwongen een verklaring te tekenen. Dit in samenwerking met de Duitse politie, die Sayin hiervoor heeft bedankt, zo hebben wij kunnen constateren.

4. De Nederlandse en Duitse staat hebben mensen die Hüseyin Baybasin in zijn verdediging zouden kunnen helpen, onder druk gezet. Een andere onrechtmatigheid is dat hij (aanvankelijk) geen beschikking kreeg over een advocaat. Verder is er beslag gelegd op de bezittingen van hem en zijn familie. Op een gecoördineerde manier is ervoor gezorgd dat hij zijn bezittingen niet

(blz. 42) heeft kunnen terugkrijgen. De MASAK [Fiod, noot vert.] heeft zich hiervoor laten gebruiken. Ondanks het opheffen van de beslagen op zijn bezittingen, hebben Nederland en Turkije met een aantal maatregelen voorkomen dat de beslag daadwerkelijk zijn opgeheven, hetgeen voortduurt tot de dag van vandaag. Verder hebben we vastgesteld dat Nederlandse functionarissen hebben geprobeerd tijdens zijn detentie door isolatie de mentale gezondheid van Hüseyin Baybasin ten gronde te richten. In de zes jaar dat hij in isolement zat werd hij dagelijks, soms tien tot twintig keer, ieder uur, gefouilleerd. Fysiek contact was niet mogelijk doordat hij van alle bezoek, met inbegrip van zijn advocaat, door een glazen wand gescheiden was. Door ons is vastgesteld dat dat is gedaan om hem te martelen. Hüseyin Baybasin kreeg niet de papieren die hij nodig had om zich te verdedigen. Als hij wel documenten kreeg ontbraken er documenten of ze waren door elkaar gegooid. Alsof dit niet genoeg was: hij mocht zes jaar lang geen Koerdisch spreken met zijn moeder en met zijn kinderen. Dit komt neer op iets ergers dan martelen, het is een onmenselijke behandeling. Een aantal keren is door zijn advocaat aan de rechtbank gemeld dat men hem heeft proberen te vergiften. Personeel van de gevangenis heeft een paar keer, na daarop te zijn gewezen door Baybasin, vastgesteld dat in een koffiefilter kleine stukjes plastic zaten. Niet is vastgesteld wie daarvoor verantwoordelijk was zodat niemand hiervoor ter verantwoording kon worden geroepen. Baybasin heeft vele rechtszaken over zijn marteling gewonnen en zelfs bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens heeft hij een zaak gewonnen. Een klacht die gegrond is verklaard, betreft het feit dat hij geen Koerdisch mocht spreken. Over deze zaken hebben wij van de advocaten van Baybasin voldoende documenten gekregen. Door deze levenslange, zware gevangenisstraf te geven hebben de Nederlandse instanties geen moeite gehad een tolk te vinden en het is niet te begrijpen hoe zij mensenrechten toepassen.

5. Een Nederlandse officier van justitie stelde over de financiën van Baybasin: “in vijf jaar onderzoek naar de bezittingen van Baybasin, hebben wij niet kunnen constateren dat hij geld heeft verdiend met drugshandel. Verder zijn bij zijn bedrijven geen abnormale winststijgingen of -dalingen geconstateerd.” De Nederlandse officier van justitie die van de strafzaak op de hoogte was is in 1999 met twee nep-agenten naar Turkije gekomen. Daar zijn zij met de Turkse narcotica-politiedienst de bezittingen van Hüseyin Baybasin en zijn familie nagegaan. Daarbij is de waarde van een bouwproject in de wijk Kartal te hoog getaxeerd. Andere bezittingen zijn juist te laag getaxeerd. Het ÖZTÜRK is bij het samenstellen van een taxatie-rapport geïntimideerd en omgekocht; een ernstige constatering. Hetzelfde bedrijf heeft een nieuw taxatierapport opgesteld, waaruit blijkt dat de eerdere taxatie van het Kartal-project te hoog was. Het doel van Nederlandse officier van justitie bij te hoog taxeren van dat bouwproject was bij te dragen aan het bewijs dat Baybasin Ahmet Simsek zou hebben bedreigd en afgeperst. De winst zou hij af moeten staan aan Nederland. Op deze manier is er op een onwettige manier beslag gelegd op zijn bezittingen. Deze zaak is met allerlei

(blz. 43) documenten aangetoond. In het rapport van de firma ÖZTÜRK staan handtekeningen van twee Nederlandse agenten, die dit rapport onder bedreiging en met omkoping op een onechte manier hebben laten opstellen; zij zijn in Turkije nu door het OM aangeklaagd en er is een onderzoek gaande, en de procedure is nog niet ten einde.

6. Het op de website van Anadolu Haber gepubliceerde verhaal waarin wordt gezegd dat er gemanipuleerd is met telefoontaps, is een feit dat voor Nederland niet te weerleggen valt, en door ons is geconstateerd dat dit in samenwerking is gedaan. Toen Hüseyin Baybasin in 1992 nog in Turkije verbleef heeft hij een telefoongesprek gehad met de advocaat Necmettin Yildiz. Dit gesprek is door de Nederlandse officier van justitie zo gemanipuleerd dat het net lijkt of dit gesprek eind 1997 in Nederland heeft plaatsgevonden en niet in 1992. Dit gemanipuleerde gesprek is als bewijsmiddel tegen Baybasin gebruikt. We hebben vastgesteld dat dit gesprek met advocaat Necmettin Yildiz met een aantal taps van andere telefoongesprekken door Turkse functionarissen uit hun archieven ter informatie aan Nederlandse instanties is gegeven.

Aan Nederland is ten behoeve van inlichtingendiensten informatie gegeven, waarin wordt vastgesteld dat een aantal telefoontaps als bewijs zijn gebruikt, waarvan het lijkt of de gesprekken tussen 1997 en 1998 hebben plaatsgevonden. Dit is niet alleen een schandaal maar ook een strafbaar feit. In naam van de staat strafbare feiten plegen en iemand ten onrechte als schuldige aanwijzen is voor een land als Nederland, dat Turkije op juridisch gebied en op het gebied van mensenrechten de les wil lezen, ethisch onaanvaardbaar, vooral omdat de klacht die is ingediend bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens gegrond is verklaard. Wat ter discussie staat, is de definitie van recht en de ethische kant van deze zaak. De sterkste heeft gelijk gekregen, en degene die eigenlijk gelijk had moeten krijgen maar niet sterk was, is schuldig verklaard. In naam van de staat is er onrechtvaardig gehandeld.

Overheidsfunctionarissen hebben hun macht misbruikt uit eigenbelang en Baybasin en zijn familieleden wreed onderdrukt, en afgeschilderd als vijanden. Recht zegeviert alleen als het duidelijk en helder is en voor iedereen op een eerlijke manier wordt toegepast.

7. We wijzen erop dat de Baybasins materiële en immateriële schade hebben ondervonden omdat op onwettige manier beslag is gelegd op hun bezittingen. Bij de Nederlandse autoriteiten is dit bekend. Zij zeggen over deze zaak: “als Nederlandse staat hebben wij aan Turkije gevraagd om beslag te leggen op bezittingen in Turkije maar effectief heeft Turkije het beslag gelegd waardoor Turkije verantwoordelijk is voor de geleden schade.” Op deze manier proberen zij onder hun verantwoordelijkheid uit te komen. Wij weten echter dat de zaak niet is zoals zij dat zeggen en wij kunnen dat bewijzen met documenten. Turkije heeft eweliswaar het Nederlandse verzoek uitgevoerd maar de Turkse procedure is volledig gebaseerd op Nederlandse instanties. Ook de bij de rechtbank voor zware strafzaken in Bakirköy geopende ‘finans’-zaak. Ook deze zaak is totaal onderbouwd met documenten die door Nederlandse instanties aan de rechtbank zijn gegeven. De verzoeken van de Nederlandse staat zijn gedaan door de Nederlandse officier van justitie, en komen dus voor rekening van Nederland. Het is beslag op de bezittingen van Baybasin bij de Turkse rechtbanken is door de Nederlandse officier van justitie in naam van de Nederlandse staat gebeurd. Over deze zaak zou snel in Turkije een vonnis moeten worden geveld, in het belang van de Turkse overheid. De Nederlandse autoriteiten hebben door in Turkije een zaak te openen misbruik gemaakt van de daarbij behorende chaos en dat is onacceptabel en voor onze binnenlandse wetgeving beschamend.

8. Zoals ons bekend, is er een brief met het briefhoofd van het Nederlandse ministerie van justitie waarin staat dat “de zaak tegen de Turkse staat als drukmiddel wordt gebruikt

teneinde in een andere zaak iets gedaan te krijgen.” Dit document is aan het Nederlandse parlement ter beschikking gesteld. De vraag tegen welke zaak de zaak Baybasin wordt gebruikt, moet onderzocht worden. Het vreemde is dat het parlement als antwoord heeft gegeven: “Dit gaan we niet onderzoeken.” De advocaat van Baybasin heeft de briefwisseling met het Nederlandse parlement op ons verzoek aan ons doen toekomen. De waarheid rond deze gang van zaken is van groot belang voor Turkije en ook internationaal gezien van belang.

9. De Nederlandse hoogleraar Bovenkerk en dr. Yücel YESILGÖZ, hebben samen het boek “De maffia van Turkije” gepubliceerd. In het voorwoord van dit boek staat te lezen het politiekorps NoordoostNederland, dat de zaak Hüseyin Baybasin heeft onderzocht, aan dit boek heeft meegewerkt. De schrijvers, die met Hüseyin Baybasin gesprekken hebben gehad, hebben willens en wetens de waarheid verdraaid ten nadele van Hüseyin Baybasin. Zij hebben in de Lucky S-zaak valse documenten gebruikt en dit boek. Verder is informatie van anonieme functionarissen van de veiligheidsdienst en anonieme getuigen als bewijs gebruikt. Wetenschappers moeten eigenlijk onafhankelijk zijn maar zij hebben meegewerkt met de politie aan een complot. Deze vaststelling van ons zou ertoe moeten bijdragen het Nederlandse rechtssysteem en de Nederlandse staat tot helder inzicht te brengen.

10. In de Nederlandse gevangenis EBI is een Turk genaamd Cemal Güclü doodgegaan aan mishandeling. Een Engelse staatsburger, Warren, is als schuldige aangewezen om de zaak in de doofpot te stoppen. Over deze zaak zijn in de Turkse pers artikelen gepubliceerd.

Hüseyin Baybasin heeft informatie hierover aan

(blz. 44) het Turkse consulaat gegeven. Hüseyin Baybasin is in de zaak van Cemal Güclü als getuige opgeroepen en heeft een verklaring afgelegd. Volgens de verklaring van Baybasin hebben de bewakers van de EBI ervoor gezorgd dat Cemal en de Engelsman ruzie kregen. Cemal zou door zijn ziekte en door de harde omstandigheden in de EBI mentaal zijn verzwakt en ziek zijn geworden en had medische behandeling nodig. Een andere verklaring van Hüseyin Baybasin aan ons gaat over het bezoek van zijn zuster op 13 september 1999. Ze waren gescheiden door het glas in een kamer van 2 vierkante meter met twee camera's op hen gericht. Op het moment dat het bezoek begon liepen functionarissen de bezoekkamer in met de mededeling dat het bezoek was afgelopen. Ze stelden dat de zus van Hüseyin Baybasin tijdens het bezoek geheime informatie had verstrekt. Baybasin zat al in isolatie, en werd in isolatie weer geïsoleerd. In de isolatie, waar hij samen met Cemal verbleef werd Cemal twee dagen later geslagen en is overleden. Volgens de verklaringen heeft Curtis Warren Cemal geduwd en is Cemal op de grond gevallen en daarbij gewond geraakt aan zijn hoofd. Het duurde vijf uur voordat de ambulance kwam en Cemal is door bloedverlies overleden. In penitentiare inrichting van Vught, waar de EBI deel van uitmaakt, zijn permanent artsen aanwezig. In de vijf uur dat Cemal gewond was, is er geen enkel onderzoek gedaan of behandeling gegeven. Het ziekenhuis waar de ambulance vandaan moest komen ligt op een afstand van vier minuten rijden. Cemal had twintig jaar celstraf gekregen voor moord op een Nederlander. Toen hij overleed had hij er negen jaar opzitten en zou hij nog drie jaar vast moeten zitten. Cemal Güclü voelde zich slecht behandeld in de gevangenis en heeft tegen de directeur van de gevangenis gezegd hem te zullen ombengenen op het moment dat hij vrij komt. De directeur antwoordde: ik ga ervoor zorgen dat jij in een zak en dood naar buiten zult gaan, ik garandeer je dat. Baybasin heeft dit alles aan de rechter uitgelegd maar de zaak is in de doofpot gestopt. Het is belangrijk deze zaak nader te onderzoeken. Het personeel van de EBI riep voortdurend naar Hüseyin Baybasin ‘meneer Güclü’ teneinde hem te intimideren en hem mentaal te breken. Om dit soort onwettige dingen in Nederland tegen te gaan moet er binnen het kader van de wet verantwoordelijk worden opgetreden. Het verdient aanbeveling om van

delen van het in Turkije opgemaakte rapport over juridische schandalen, het MIT-rapport, gebruik te maken.

(blz. 45-55) Het Susurluk rapport [niet vertaald – noot vert.]

(blz. 56-59) Interview met officier van justitie Jan Koers [niet vertaald – noot vert.]

(blz. 60) Hüseyin Baybasin

In de pers zijn een aantal beschuldigingen over Hüseyin Baybasin gepubliceerd. Mehmet AGAR en Sükrü BALCI zouden hem een diplomatiek paspoort hebben gegeven. Baybasin zou samen met hen in de drugshandel hebben gezeten. Baybasin zou daardoor beschermd zijn door de nationale recherche.

De Duitse rechter die Turkije ervan beschuldigt de ogen te sluiten voor de drugshandel (???). Volgens de media is er in 1996 11.163 kilo softdrugs, 3.891 kilo heroïne, 1.058 kilo morfine, 127 kilo opium, 12 kilo cocaïne en 245.275 stuks Captagon en 250 kilo Indische hennep van de PKK afkomstig uit Turkije in beslag zijn genomen en 4.019 mensen zijn in dit verband opgepakt.

Ook hebben er in kranten verschillende berichten gestaan over de drughandelaar BAYBASIN, voor wie Turkije een verzoek tot uitlevering heeft gedaan bij Nederland. Nederland is echter niet op deze verzoeken van Turkije ingegaan, omdat het land mensenrechten zou schenden.

In de krant Milliyet stond het bericht dat Hüseyin Baybasin in 1996 met een vals Engels visum in Nederland is opgepakt en dat de rechtbank hem wilde uitleveren aan Turkije. Maar Baybasin is in hoger beroep gegaan, zijn verweer was dat in Turkije verdachten worden gemarteld, dit verweer is door de rechtbank gehonoreerd en de zaak is doorverwezen naar het ministerie van justitie. Door de rechtbank is hij voorwaardelijk vrijgelaten en hij is vertrokken naar Engeland.

ALGEMENE BESCHOUWING

SUGGESTIES – VERZOEKEN – CONCLUSIE

In ons rapport d.d. 10.12.2006 staat zoals we dat in het deel van de doelstellingen hebben verwoord, dat het voornaamste doel is het Turkse volk te wijzen op zijn burgerplicht in normale tijden of in tijd van oorlog, het tot stand doen komen van deze plicht en het mogelijk maken van toezichthoudende taken voor de hiervoor verantwoordelijken of voor degenen die verantwoordelijkheden op zich gaan nemen, om in het huidige tijdperk gebeurtenissen te bestrijden die ten onrechte, tegen de voorschriften in en buiten de wil van officieel verantwoordelijke functionarissen om hebben plaatsgevonden, om op dit soort zaken zo snel mogelijk beter toe te kunnen zien, door principieel te zijn en zich aan de richtlijnen te houden van het nationale en internationale recht zodat civiele instanties, justitie en militairen gedwongen zijn hun verantwoordelijkheden en taken uit te voeren, dat alles wat ten koste gaat van levens of materieel wordt tegengehouden, dat misdaden worden vastgesteld, dat geпоogd wordt deze te stoppen, dit binnen het kader van de wet; en dat de continuïteit van al deze taken gewaarborgd blijft.

Het doel is vooral om een einde te maken aan gevallen van corruptie en machtsmisbruik door overheidsfunctionarissen, hiervoor aanbevelingen toe doen en verzoeken uit te vaardigen. Aan de andere kant willen wij de belangen van de staat beschermen, en u zult zien dat een aantal punten staatsgeheim is. Wat wij zien is dat een aantal overheidsfunctionarissen hun taken op ontoelaatbare wijze hebben uitgevoerd.

In dit rapport moet beschreven worden wat de waarheid is en wat de feiten zijn, ongeacht wie erbij betrokken is. Al deze zaken zullen opnieuw worden bekeken met het daarbij behorende bewijsmateriaal, ongeacht of er straffen zijn opgelegd.

SUGGESTIES:

- (blz. 61)** 1. Of er nu in het belang van de staat gebruik is gemaakt van ontoelaatbare of toelaatbare praktijken, zal geen aanleiding zijn tot een verschil in de behandeling. Wat wij beogen met ons rapport, is een aantal zaken die vergeten zijn en uit de actualiteit verdwenen zijn, op een rustige, objectieve en standvastige manier te behandelen en zodoende de eenheid van het land te bewaren.
2. Overheidsambtenaren dienen toezicht te houden op de maatschappelijke en individuele structuren in de samenleving, voor de uitvoering van die taak dienen de betrokken instanties in een opleiding te voorzien [noot vertaler: Hier moet nog een stuk van 13 regels tussen, vanaf 2. 3^e regel “gecümte is birligi yaptıkları...” t/m “...bulunmaktadır.” Dan gaat de opsomming door met a) EkRaporumuzdaki – dit is hetzelfde als de opsomming op p. 2 vanaf a).]
- a) De aanleiding: personen die al dan niet nog in overheidsdienst zijn of die op het punt staan om weg te gaan, en personen die zich vrijwillig inzetten voor het maatschappelijk belang en die bijzondere taken op zich nemen, die zich vrij houden van misdaad en die hun taken met succes volbrengen, die werken onder buitengewone omstandigheden en die opofferingsgezind zijn voor hun landgenoten.
- b) Diensten en instanties: de diensten en instanties die aan een ministerie verbonden zijn, de overheidsinstanties die in het leven geroepen zijn op grond van een speciale wet, staatsbedrijven, bedrijven uit de publieke sector.
- c) De ongekend moeilijke omstandigheden: de wet heeft ervoor gezorgd dat de burgers in dienst staan van de staat en dat de materiële en immateriële hulp beperkt is.
- d) De staat moet zijn bijzondere macht aanwenden, de militaire macht, de benodigde financiën, aanwenden en structureren om beter en slagvaardig te kunnen strijden tegen het terrorisme. Hiervoor heeft de staat een aantal wetten nodig die duidelijke rechten en plichten moeten hanteren. Tegen degenen die zich hieraan niet houden moet worden opgetreden.
- e) De krachten moeten gebundeld worden: de gevaren voor de Turkse staat moeten op een slagvaardige manier afgeweerd worden, alle middelen en elk vermogen moeten kunnen worden aangewend om de rechtsstaat beter te laten functioneren.
- f) Gedeeltelijke noodmaatregelen: ondanks dat men de maatregelen en rechtsmacht niet hoefde toe te passen, is dit toch voorgekomen in een gebied in Turkije.

g) Uitzonderingswet en de noodverordeningen: de toestand van het land ten tijde van de politionele actie vanaf het begin tot het moment dat die is opgeheven.

h) Degenen die taken aan burgers opleggen die zij uitvoeren in het belang van de staat, moeten worden gecontroleerd: in een noodtoestand moeten degenen die tijdelijk opdrachten uitvoeren om ervoor te zorgen dat alles goed functioneert, steeds documenten bij zich hebben met betrekking tot met wie en waar zij opereren.

i) Speciale taak: voor het operatieplan dat door verschillende eenheden zal worden uitgevoerd, zullen als dat nodig is de eenheden uitgebreid worden en ten tijde van een operatie is het van belang dat het aantal leden gehandhaafd wordt.

Voor het personeel is het belangrijk dat het logistieke steun krijgt bij speciale en algemene operaties en dat het het advies volgt van de Turkse Veiligheidscommissie.

(blz. 62) j) Strijd met hoge en lage intensiteit tegen terreurdaden: voor de stabiliteit van de staat en voor de binnenlandse belangen en om de eenheid in ons land te bewaren zullen wij voortgaan met de gewapende strijd tegen de terreur en daarbij materiële en immateriële krachten en middelen onbegrensd inzetten.

k) Lage intensiteit met een breed draagvlak voor terreur: wetten en vrijheden zullen gedeeltelijk of geheel ingeperkt worden ten behoeve van de algemene operatie.

l) Vaderlandslievendheid, het nationale gedachtegoed van Atatürk, voor de daarbij horende taken wordt men opgeroepen: manoeuvres maken in vreedstijd, militaire oefening, conferenties en schietlessen met als doel om het personeel dat zich bezighoudt met operaties of dat een speciale taak heeft, om hen voorschriften voor het gebruik van vuurwapens te geven, en dat deze in het kader van onze nationale wetgeving passen.

m) Degenen die hun taken naar eer en geweten hebben volbracht of nog steeds hun taken uitoefenen, zullen speciale privileges krijgen om hun taken beter uit te voeren en deze zullen zij altijd blijven houden.

n) Wie het ook zijn die zich voor de eenheid van ons volk en onze staat inzetten, zij zullen door de wet beschermd worden, ook als zij onwettig gehandeld hebben zullen zij beschermd worden, en zij zullen door de staat beschermd worden in het kader van steun aan de staat, dit ten behoeve van de stabiliteit van de staat.

Wij moeten de eenheid bewaken van het land waarin wij leven; vooral als we kijken naar de afgelopen jaren waarin gevaar uit binnen- en buitenland dreigde, moeten wij waakzaam en oplettend zijn om wat de grote Atatürk aan ons heeft gegeven in stand te houden. Seculiere democratie, nationale eenheid en eenheid van structuur zonder concessies: er zijn mensen die dit langdurig en standvastig met heel veel toewijding bewaken.; de onbegaanbare wegen die zij betreden en hun loyaliteit aan de staat moeten wij toejuichen en wij moeten deze nationale helden beschermen. Geschreven of ongeschreven wetten moeten de verantwoordelijkheden van een aantal instanties waarborgen. Het doel van het onderzoeksrapport is: een aantal gebeurtenissen in ons land bekijken, gebeurtenissen uit het verleden en uit het heden en daarbij voornamelijk personen die van overheidswege hebben gehandeld onder de loep nemen.

De onderzochte details zijn: het bestaan van de macht van de staat, de bron van deze macht, het gebruik van deze macht, staatsbelangen, personen die deze macht gebruiken voor eigen doeleinden, wie heeft uit welke illegale handelingen voordeel gehaald, de vraag of criminele krachten en de staat kunnen samenwerken, de vraag of criminele krachten ervoor kunnen zorgen dat op een legale, krachtige en blijvende manier zaken kunnen worden opgelost. Dit soort onderwerpen komen voor in het rapport.

In ons rapport worden zaken onder de loep genomen en onderzocht, er wordt een analyse gemaakt van gebeurtenissen, en dit heeft ervoor gezorgd dat er duidelijke conclusies zijn getrokken ondanks dat die positieve maar ook negatieve voorbeelden met zich hebben meegebracht en dit wordt tot op het laatste detail beschreven.

De staat, het risico en het belang van de staat, het belang van een behoedzame bescherming van de stabiliteit, vaststellen en belangrijke conclusies trekken en daar ook daadwerkelijk iets mee doen. De afgelopen 26 jaar hebben verschillende illegale gebeurtenissen plaatsgevonden die wij opnieuw moeten analyseren. Ondanks dat een aantal illegale zaken is verjaard, moet justitie deze zaken nog een keer bekijken.

Wij moeten ervoor zorgen dat de bestaande wetgeving wordt toegepast en dat wij degenen die strafbare feiten hebben gepleegd op een gezonde en eerlijke manier bekijken en beoordelen. Voor de gemeenschap is het van belang te weten dat bendes die in naam van de staat illegaal hebben gehandeld en overheidspersoneel dat daarvoor bescherming heeft genoten, wel worden gestraft, maar dat die straffen niet ernstig zijn, zodat ze eigenlijk doorgaan met hun praktijken.

De verantwoordelijken die van hogerhand bescherming hebben genoten en die zelfs via verschillende wegen in de politiek zijn beland, zijn daardoor onschendbaar geworden. Van dit soort personen zijn er ook die zijn gekozen. Als zij via een verkiezing gekozen zijn, ziet men dat zij nog invloedrijker zijn geworden. Van dit soort gevaarlijke personen is ook een aantal parlementslid geworden, en met name voor grote en traditionele partijen. Een aantal van hen is zelfs partijvoorzitter geworden, is minister geworden, zelfs mensen die verkiesbaar zijn geweest voor het presidentschap. Dit soort feiten hebben wij onderzocht in ons rapport en wij zullen daar ook voorbeelden bij geven.

[noot vertaler: nog verder te vertalen vanaf p. 62 onderaan, 3^e regel: “Hukuken sakincali...” etc., blz. 63, blz. 64 en 3 regels op blz. 65]

(blz. 65)

BILGI VE GEREGI ICIN

1. Genel Kurmay Başkanlığına (Hoofd van de Generale Staf)
2. Emniyet Genel Müdürlüğüne (Hoofdcommissaris van Politie)
3. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına (Procureur-Generaal van de Hoge Raad)
4. Adalet Bakanlığına (Ministerie van Justitie)

YAZMAN

Nida TOKGÖZ

Tülin KAHYAOGULLARI
Bilirkisi

Mehmet Y. DÜZGÜN
Cilirkisi

20 januari 2007

ARASTIRMAYI YAPAN

ARASTIRMACI

STRATEJIST – ANALIST
Hüseyin CELEBI

(stempel: Hüseyin CELEBI
ARASTIRMACI GAZETICI
Özel
Stratejist-Analist)

(stempel: BELGELER TARAFIMDAN INCELENDI
DOGRULUGU TEYID EDILDI)